This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

Dette er en digital kopi af en bog, der har været bevaret i generationer på bibliotekshylder, før den omhyggeligt er scannet af Google som del af et projekt, der går ud på at gøre verdens bøger tilgængelige online.

Den har overlevet længe nok til, at ophavsretten er udløbet, og til at bogen er blevet offentlig ejendom. En offentligt ejet bog er en bog, der aldrig har været underlagt copyright, eller hvor de juridiske copyrightvilkår er udløbet. Om en bog er offentlig ejendom varierer fra land til land. Bøger, der er offentlig ejendom, er vores indblik i fortiden og repræsenterer en rigdom af historie, kultur og viden, der ofte er vanskelig at opdage.

Mærker, kommentarer og andre marginalnoter, der er vises i det oprindelige bind, vises i denne fil - en påmindelse om denne bogs lange rejse fra udgiver til et bibliotek og endelig til dig.

Retningslinjer for anvendelse

Google er stolte over at indgå partnerskaber med biblioteker om at digitalisere offentligt ejede materialer og gøre dem bredt tilgængelige. Offentligt ejede bøger tilhører alle og vi er blot deres vogtere. Selvom dette arbejde er kostbart, så har vi taget skridt i retning af at forhindre misbrug fra kommerciel side, herunder placering af tekniske begrænsninger på automatiserede forespørgsler for fortsat at kunne tilvejebringe denne kilde.

Vi beder dig også om følgende:

- Anvend kun disse filer til ikke-kommercielt brug
  Vi designede Google Bogsøgning til enkeltpersoner, og vi beder dig om at bruge disse filer til personlige, ikke-kommercielle formål.
- Undlad at bruge automatiserede forespørgsler
  Undlad at sende automatiserede søgninger af nogen som helst art til Googles system. Hvis du foretager undersøgelse af maskinoversættelse, optisk tegngenkendelse eller andre områder, hvor adgangen til store mængder tekst er nyttig, bør du kontakte os. Vi opmuntrer til anvendelse af offentligt ejede materialer til disse formål, og kan måske hjælpe.
- Bevar tilegnelse
  Det Google-"vandmærke" du ser på hver fil er en vigtig måde at fortælle mennesker om dette projekt og hjælpe dem med at finde yderligere materialer ved brug af Google Bogsøgning. Lad være med at fjerne det.
- Overhold reglerne
  Uanset hvad du bruger, skal du huske, at du er ansvarlig for at sikre, at det du gør er lovligt. Antag ikke, at bare fordi vi tror, at en bog er offentlig ejendom for brugere i USA, at værket også er offentlig ejendom for brugere i andre lande. Om en bog stadig er underlagt copyright varierer fra land til land, og vi kan ikke tilbyde vejledning i, om en bestemt anvendelse af en bog er tilladt. Antag ikke at en bogs tilstedeværelse i Google Bogsøgning betyder, at den kan bruges på enhver måde overalt i verden. Erstatningspligten for krænkelse af copyright kan være ganske alvorlig.

Om Google Bogsøgning

Det er Googles mission at organisere alverdens oplysninger for at gøre dem almindeligt tilgængelige og nyttige. Google Bogsøgning hjælper læsere med at opdage alverdens bøger, samtidig med at det hjælper forfattere og udgivere med at nå nye målgrupper. Du kan søge gennem hele teksten i denne bog på internettet på `http://books.google.com`

Studenter.

ruw.
ter.
kræderſvend.

venter.

.

oerſvend.

Fo
er denne
Væk med de
Mod Despo
(de klinke) Kli
vi kæmp

Fo
er denne
Kom kun, J
Sønnerne ka
Kli
mod Tr

ıgt!
ſt Seſer,
'c man eſer —

ragt!
am nødig,
nødig —

(De drikke.)

ſ ſig).

denter! En ny Æra
valetid er forbi, vor

eſt Sejer,
are man ejer —
—

bragt!
ham nødig,
n mødig —
—
gt.
(De drikke.)

eiſer ſig).
Studenter! En ny Æra
Dvaletid er forbi, vor

ſeer eder om! Unionen

Jeg proteſterer!

Hvad? proteſterer

Nej, men imod
Man kan ogſaa fa
(til de andre) Ikke ſandt?

Jo!

s Mænd ræfke hinanden
i bruſende Punſchebolle.
)vad! du er udmærket

g.

Ogſaa mine Ord ſkulle
til den ſtore, verdens-
nd; men til den lille,
den Union, der ſluttes

Mænd ræfke hinanden
brusende Punschebolle.
vad! du er udmærket

g.
Ogsaa mine Ord skulle
til den store, verdens-
nd; men til den lille,
den Union, der sluttes

frodigst
Hende
hende v
Lokkern
Klang
Ild i f
det hun

En Skac
vort Livs Ha
vie dette Glas
eller kæmpe fo
søge. De klinke.

Bravo, F

alling.

:ækker Halling tilside).

han er fuld.

(taler med ham.)

asſen.

ı ned af min rene Krave.

en Torp.

l! — J ſee, at der er opſtaaet
ıg og Laasſen, men disſe ere
r i høiere Magters Hænder.
ıve karamboleret, det er Pun=

g.

alling tilside).

er fuld.

(taler med ham.)

n.

af min rene Krave.

Corp.

I see, at der er opstaaet
Lassen, men disse ere
højere Magters Hænder.
tramboleret, det er Pun-

ſchen har gjort dig
iſtedetfor begeiſtret.

Ja det er gan

Altſaa: Venu
Bacchus har ſpild
dette kaldes Splid
byrd om deres eni
Guder ere endnu g
deres Præſter, da

Bravo, Søren

rer! Er bet i — i —

?

ore og vore — og vore —
aledes, hvad maae vi da
errer! Er det i — i —

e.

r.

d?

e.

r.

e.

Rigtig! — Ja —
tignok i — i Talen, de
falder det levende Ord
Herrer! naar jeg udtry
mine Herrer, føler De
Deres Hjerte banke?

Nej!

Jo — jo det gi
troer jeg — det tænker
Ord, mine Herrer! d
Forfædre ere større —
Forfæ — jeg mener at

og Hutter.

ng.

it.

nt.

e derpaa, men ſaa maae
at bringe mig i Aande.

r.

n med Ord og Vaaben (Wevſe).

ever er vor Bolig,
Spræl,

p og Hutter.

ling.
lint.

int.
øve derpaa, men saa maa
· at bringe mig i Aande.

or.
om med Ord og Vaaben (Wessel.

.
næver er vor Bolig,
Spræl,

Det er nok! (re
Menneske til Studer
det akademiske Borge
denterne ikke udgjøre
et Lav som alle de ø
Filisteriet. Er det d
Hvis en Students
hjælpe de fleste af
Student, det er Stu
er ikke andet end 1
neste betragter jeg so
ung, ikke blot i Aar
er Ungdommens Kje
i sig selv, stille og

e.

e n.

:.

:n.

em inde hos Værten, for
mig! Hør du, Hutter!
du er nok ikke saa ganske

g ile ud.)

veed=ej=hvad, men jeg ne
garer. Har I Sigarer?

le.

sen.

le.

sen.
dem inde hos Værten, fo
) mig! Hør du, Hutte
du er nok ikke saa gans

og ile ud.)

Men hvad gaaer
gammel Skolemester for
det, men du! Hør, d
sandt, at du gaaer paa

H

Hvorfor skulde det

Hvorfor? fordi de
den Fane, som du ha
dig nu. Dertil er du

H

For ung? nu beg
at blive filistrøs.

ſeed, en anbens Fremtid af-

lint.

ig, naar man er Skomager-
e ſtudere for nogen anbens
kun med Luiſe Varbjerg, ſom
Det er jo en dannet Pige,

ling.

liberal mod de Velhavende;

int.

der et Par Gange af Van-
ok. Nu vil jeg blot anføre

nt.

, naar man er Stomager
ſtudere for nogen anden
n med Luiſe Varbjerg, ſom
et er jo en dannet Pige.

ing.

iberal mod de Velhavende:

nt.

der et Par Gange af Van
ok. Nu vil jeg blot anfør

Bagdør. For altſaa at
Offer, du forandrer dit

Hø

Nej aldrig! det due

Aa hvad? du l
banke af en Manudukt
ſlovt at være titelløs i
uglede Omgivelſe, der
Offiſeer ved Studenterko
du endelig ved mægtige
at blive udnævnt til Hof

: paa ham.

n g.

Saa kan jeg vel finde

t.

Ord, min Dreng! Det
Varbjerg, du vil have;
ængsel efter at forloves

ll g.

ellere ſtrax en Kamm
t paa ham.

ng.
Saa kan jeg vel ſind

it.
e Ord, min Dreng! Du
n Varbjerg, du vil have
Længſel efter at forlove
?

ing.

Fyr! den Familie duer
ſpolere ham!

Herd

Klint. Konſul Va

C

Mel. Till tings, till ti

Affted! affted! til A
til Helteſæ
vi ned os dukke vil
i Vældet h

den, jeg har haft den

I.

De kan vel ikke begribe,
dette Selskab?

under Konsulens sæd-

skal sige Dem, Deres
Værten, og da de er
af mine, for jeg har

den, jeg har haft de

l.

De kan vel ikke begribe,
i dette Selskab?

t.

gt under Konsulens sam

l.

jeg skal sige Dem, Deres
os Værten, og da de a
em af mine, for jeg har

Forkæmpere, en Mand,
bramme med sit Navn,
ivrigt for den slesvigske,
folkelige Sag. Konsul
med sin Nærværelse.
Karakteer, denne Ridd
proche! (halv høit) men

Hurra! Hurra! H

K

Det er for meget,
over Deres Velvillie, n
høj Grad. Jeg er inge
dansk Mand, hvis hele

nge Venner! Maa jeg

ke med?

: og Fornøjelſe.

:n Æren er Deres —
', at jeg er fuld.

o alle Menneſker.

l.

nge Venner! Maa jeg

ikke med?

re og Fornøjelse.

n.

men Æren er Deres –

op, at jeg er fuld.

l.

jo alle Mennesker.

Nej, min Ven! je
Bedste, for jeg er ikke
almindelige Bedste, saa

Ja, det er det.

Ja saa faaer jeg
(klimt) Kom, du Kame
bort fra de drukne Men

Chor.

Arbejd vil vi gaae,

fra Top til Taa

(de gaae.)

en Skov. Maanestin.

te Scene.

g kommer ind.

komme hjem, inden de gaaer
dt, Klokken maa jo være hen-
te man da den Aften. (seer sig
ke engang Kjøreveien, jeg er

g født i Kjøbenhavn, men jeg
i syv Aar for at lære Skræ-
nu er jeg udlært, og saa vilde
)avn for at gjøre min Lykke.

alling.

ele Vejen?

Ravn.

i den Daler. Og Mester gav
brød og et Stykke holsteensk
Men hør — alvorlig talt!

Ulve eller Bjørne

Men jeg hedder Peter
i Kjøbenhavn, men jeg
Aar for at lære Stre-
jeg udlært, og saa vilde
for at gjøre min Lykke.

Hvad mener

Ja gu er de

ng.
ejen?

Men Herreg
har De ikke gaae

n.
Daler. Og Mester gav
og et Stykke holsteenst
n hør — alvorlig talt!

Jo jeg gik r
var jeg paa Arbe
og det var Hr. J

ſ ikke andet end Religion og

Halling.

nogenſinde ſeet ſaadanne vilde
nder?

Raun.

aar heller aldrig været i nogen

Halling.

ligt. Da de reiſte til Helſingør,
unge Skove.

Raun.

ſov jeg.

ing.
nsinde seet saadanne vil

vn.
eller aldrig været i noge

ing.
Da de reiste til Helsinge
Skove.

n.
eg.

desuden havde jeg andet a
var en travl Tid i de syv

Mel. af en

Hver Morgen reiste je
naar det ad Dag
jeg satte mig paa Bo

Hal
Paa Bordet?

Ro

Jo

ltid?

lyn.

Ja,
ilde.

ing.

ter da
ilde?

)n.

n Sjov
mmen læt,
jorlov,
lervæk:
ænge
!

i n g.
d?

o n.

Ja,
filde.

i n g.
ter da
Gilde?

o n.
an Sjov
Sommen læk,
Forlov,
mmervæk:
aalænge
nge!

man følge bør m

Hal

Det var da et meget
er det alt, hvad der er pas

Ra

Nej, det er sgu sand
Maanedstid siden fik jeg n

Hal

De? nej virkelig? Ni
saae Interesse for Dem.
gik til.

Ra

Aa det var ganske lig
stendebarn af Mester nede

nk Pige — vil du have
nen hvordan skal jeg bære
Opskriften.

n g.
't sige?

n.
oorledes jeg skulde fange
: til hende, og saa blev

n g.
)en Opskrift? sig mig det!

l.
hende: Om saa og saa

link Pige — vil du hø
men-hvordan skal jeg bæ
g Opskriften.

ling.
det sige?

vn.
hvorledes jeg skulde sang
det til hende, og saa ble

ling.
a den Opskrift? sig mig de

vn.
il hende: Om saa og s

(ma

Ha

Nu slaaer Klokken to

Gunhild

Rok op! rok op!

Ravn

Hvad er det? Der
Jorden.

Ha

Aa sikke noget Snak!

D (ſom før).

D n.

bare vente et Øieblik! m
inſke blød, hvori den ſid-

i n g.

) n.

ie; maaſtee man kan tjene
ætter Palen op).

o (som før).

v n.

bare vente et Øjeblik!
anske blød, hvori den

l i n g.

v n.

ene; maaskee man kan
(trækker Pælen op).

G u

Dybt, dybt laa jeg d
lænket imellem Liv og
laa, medens Aar, Aa
fnuget af Jordens V
træt af at stønne: Luft

R

Hun taler saa under
hende. Hør, probeer De

H

Ja, jeg vil prøve det
Hvis du er mere end

l i n g.

)unhild?

v n.

'onning!

h i l d.

Ja det var jeg,
forfulgt og hadet
ge Folk,
Lønbom ind,
ſkjulte Kunſter.

l. .

an ſgu ogſaa du til mig.
rigtignok har jeg boet
g har været i Slaveriet,
rabedt.

l d.

Ej jeg fatter klart
ſkal dig lære
Vejr og Vind
med Sot?

l.

bandet Sprog, hun fører.
e ſaamange Tak, men —

n sgu ogsaa du til mi
rigtignok har jeg be
g har været i Slaveri
rabedt.

ild.
Ej jeg fatter klart
g skal dig lære
e Vejr og Vind
d med Sot?

n.
orbandet Sprog, hun sne
jave saamange Tak, me-

Ja Sølv er ogsa

det skaffes ej
ved Vikingsto

Det var rig
maaskee noget ani

da Glands o

n.

ajeſtæt nu døe igjen?

ld.

ndelig kan Gunhild
ndre frygte,
e higed efter.
fra Døden —
r Døden ſelv,
dsſtund oprinder.

(ſynker i Jorden.)

:r en nydelig lille Pige!
? Hende har jeg aldrig
)ad er nu det? Kom ind!

Scene.

Ravn.

n.

tidlig?

ng.

Aa det er jo Hr. Ravn,
Eventyr.

l.

til Dem.

ing.

hun kun har givet Dem

n.

ene. Nej, naar jeg først
ok holde fast paa den.

ng.

har De talt med Deres

1.

veed jeg da hvor hun
, som sagde det — og

ordi jeg vil være det, og
ikke. Thi -- du maa ikk

itter.

skulde have hørt den Toast,
skandinaviske Brødre, Tscher
Men hvem er det? Han
et robespierrisk Ansigt paa

Torp.

Prøver paa din Menneske
les sokratisk Fysiognomi.

ſagon.

von.

Livet ſnart vil faae en ny
være muligt, at den gamle
unge.

p (til Halling).

igt!

ter.

være muligt. Men man
før man er Kampen voren;
verdenshiſtoriſke Signal.

Hutter.

:r ſgu ikke høre paa dine Paradoxer.

Søren Torp.

r ikke heller paa Gaderne, jeg ønſter mine Varer ved politiſke Proben- er kun til een, og ham, min ene Til- jeg fundet her.

Hutter.

pørge Dem om een Ting. Mener De kesſernes Opſtand er af væſentlig Be-

Søren Torp.

ller ikke andet end Tſcherkesſer i Hovedet.

ſiøre med Hr. Ravn, ſaa
e.

Torp.

—

ng.

i anden Gang. Hr. Ravn
Tid, ſaa J kan ſo tids-

r.

ſtet paa Døren, bliver

v n.

Ja med Glæde!

(giver ham et Visitkort).

saa troer jeg,
mit Hjem.

t e r.

s Nytorv forresten.

v n.

Hesten?

: t e r.

)oer jeg.

in?

Ja med Glæde.

r ham et Visitkort).

troer jeg,
Hjem.

torv forresten.

n?

g.

Søren Torp

De min Mening skal hø

Hall

Hør, nu skal J, min G

Søren

At Dem jeg fandt, det

Hut

Jeg staaer til Dem b

Ra

Jeg Dem takker

Hal

Nu maae J fort

lling.

t de var saa høflige?

avn.

e syntes godt om mig. De
r Ringen; men Mester har
troe hvad der er utroligt.

lling.

De vil!

avn.

jeg troer, jeg vilde faae gor
te mig her i Byen.

:n Ven af Dem?

ing.

øst Bekjendtskab, som jeg

ul.

om ham?

ng.

yld! (gaaer ind i Sidevarelset.)

Konſul.

meget indeſluttet, men høiſt til-
es Bekjendtſkab med Hr. Halling

Ravn.

am igaaraftes, da jeg kom her

Konſul.

til Byen igaaraftes? De har

Ravn.

: Scene.

Halling (pyntet).

n ſul.

hvad hedder den Herre?

ing.

ſkal ind til Frøkenen.

nſul.

(Halling gaaer.)

Scene.

Halling (pyntet).

n ſul.

hvad hedder den Herre?

ing.

ſkal ind til Frøkenen.

ſul.

(Halling gaar.

Orla?

Ra

Nej, jeg hedder Peter.

Kor

(afſides) Han vil ſmutte
haha — De har altſaa af
Hr. Broders Viſitkort iſtei
jeg da bede om Deres.

Ra

Nej, det er virkelig m

Kor

Saa — hahaha! (aff
Kontenancen. (høit) Men

De ſiger det, ſaa kjender jeg
ge, hvorfor De før gav mig
r Søren Torp?

on

det kom an paa Navnet.

ſul.

eller ikke. (affvbes) Nu ſkl vi
(høit) Vil De kaldes Hr.
Hr. Navn; De maa vel

on.

noſ mene.

Konsul.

r De siger det, saa tvivla j
ørge, hvorfor De før gav m
naer Søren Torp?

Ravn

at det kom an paa Navne

onsul.

heller ikke. (affides) Nu fi
. (høit) Vil De kaldes H
m Hr. Ravn; De maa n

avn.

tignok mene.

bjerg. Ah er det Dem
Aviſen?

K

Ja — jeg er jo en
maaſkee tidligere traadt no
bliver klogere med Aarene

R

(affides). Død og Pla
god Kunde. (høit) Det gl
Hr Konſulens Bekjendtſk

K

Mig i lige Maade.
modning til Dem, Hr.
det er, De vil hedde.

n.

øbenhavn,
Piper.
Tobias Ravn.

t l.

l.

var Skiærſlipper.
De ei mig troer?

l.

rraſket.
Deres Mo'er?

e? Ja ſaa maa jeg ſelv.
nan ikke kan faae ſig en

ene.

argrete.

p.

ſen! ſkal vi have den

e.

hvordan ſtaaer det ſig?

i dette Øieblik.

ne.

Fremmede?

rete.

det meſte, og det er jo paa
reder dog altid den ſtakkels
er ſaa god, ſaa god, naar
ner over hende; men naar
et er hun rigtignok for det
ſige værre end det værſte
nig!

le.

Frøken ikke ſnart forloves?

ette Øjeblik.

e.

Fremmede?

rete.

det meste, og det er jo

reder dog altid den stak

er saa god, saa god,

mer over hende; men

det er hun rigtignok for

at sige værre end det

mig!

ine.

es Frøken ikke snart forlo

Ja det er det,

ling, Studenten, som

er virkeligt et pænt

sit Tøj, men han e

hende, og render og

Og saa siger jeg for

Hr. Halling var d

rynker paa Næsen

Drengebarn! Er d

hvad kan det stakk

saa ung?

Ja det er saam

idag paa Trappen.

ſter ſaa tidt.

erup.

ger; nu har hun ſgu haft

ine.

har ikke haft mere end ſem

jrete.

nme til mit Arinde. Har
Hr. Anholt, er bleven ſyg?

erup.

r saa tidt.

: r u p.

ger; nu har hun sgu

ine.

har ikke haft mere end

r g r e t e.

komme til mit Værelse.

:, Hr. Anholt, er bleven

kkerup.

?

var saa vaad, saa

Ja det er maa
tøiet. Men det er
iaften have et Par
saadan nogle gyselig
Men saa spurgte J
uet ung Pige, som
og saa tænkte jeg:
Jomfru Tokkerup a

Ja hør, Mine
endelig tage sig ia
Husvært.

1.

lnderlig gjerne,
enhver;
ıa Brystet en Stjerne
der.
ım de ejer Millioner;
sperſoner,
troner,
— tænk Dem! —
ſom vi kun har Hær.

2.

t i n e.

Damer ſom komme?

r g r e t e.

ne Sort:

lig gjerne,
er;
ryſtet en Stjerne

e eier Millioner;
oner,
r,
ruk Dem! —
vi kun har Hær.

:.
er ſom komme?

t e.
ort:

To

Men kommer der d

M

Nei! det har der i
ſiden vi opgav Handelen
i Fyen. Men det bliver
Jeg veed nok noget, m
bare hørt dem tale ſaa ſ
lukke min Mund op om

To

Saa? er det noget

tignok med Ba.

ine.

grete.

ke; men naar De engang
paa, at jeg vidſte det ſior-
nok op. Adjø, Hr. Tolle-
ip! ſaa kommer De Klokken

ne.

jø, Jomfru Sørenſen!

(Margrete gaaer.)

der. Hvad tror du, di

Aa han! — han

over mig.

Har han ikke? Ha

ikke læst i din Lærebog,

og du skal gjøre hvad

Ja men han siger

Det er lige sødt,

grete.

tignok med Ba.

ine.

grete.

ke; men naar De

paa, at jeg vidste det

nok op. Adjø, Hr.

up! saa kommer De

ine.

jø, Jomfru Sørensen!

(Margrete gaar.)

Tokkerup.

et dig ved? Men desuden er der
paa de to Ting. Dandsen den
den ødelægger vor Helsen; men
et fineste og kraftigste af Kornet;
er ligesaa godt som at spise et
nker.) Kom ind!

ttende Scene.

rrige. Halling.

(aftrædes til Tokkerup).

Halling, der boer hos Konsulens.

erup.

ved? Men desuden e
de to Ting. Dandsen
delægger vor Helsen; m
este og kraftigste af Kom
ligesaa godt som at spil
Kom ind!

de Scene.

e. Halling.

des til Tokkerup).

ng, der boer hos Konsule

Ja, vær saa artig!
Lad mig see, du snakke

Kaloskan.)

Hørte

Mine

H

Det er sandt! jeg
Kæreste, Hr. Ravn.

Saa? har De væ

H

Nej! men jeg tr

ines De om ham?

ng.

eget flittigt og ſtræbſomt

e.

at han er altfor ſtræbſom
ſtand paa, at man ogſaa
ivet. Reent ud ſagt, er
ved.

ng.

en til ham?

ſt fordi Morbroer vilde kr
ſynes De om ham?

lling.
meget flittigt og ſtræbe

ine.
r, at han er altfor ſtræb
Forſtand paa, at man
i Livet. Reent ud ſagt
Hoved.

lling.
ungen til ham?

Det kan være; n
til mig, ſaa jeg kan i
en gammel Bekjendt.
naar De ikke elſker
ethvert Ægteſkab mere

(affides) Nu bliver

Ha

Hvor det er Sy

været i ſtint Selſkab, lan

lling.
fulgte med Konſulen. Vilde

ivn.
oreſtille mig for ſin Familie.

ling.

ne.

avn.
været i stint Selskab,

lling.
fulgte med Konsulen.

avn.
forestille mig for sin Fam

lling.

ine.

kunde De see paa mig.

Ja du seer ogsaa
min søde Peter.

Ja alle Fruentim
Der var nu en Dame
bestemt, at jeg havde
noget, som hed den ny

Fy! bruger de sa

Men hvorfor tro

ing.
nviteret?

ne.
nok bare hjælpe til med

n.
saa seer mig deroppe, saa
rke, at du kjender mig,

ne.
des ved mig?

tine.

deroppe.

lling.

inviteret?

tine.

tignok bare hjælpe til

avn.

du saa seer mig deroppe,

mærke, at du kjender

—

Tine.

kjendes ved mig?

Hvad Tid vil De

Jeg tænker Klokken

Nej, det er fem Ti
god Tid.

Sikken Maneer! d

Det er nu engan
have Dem et Par fran

til taften

p. 33.

du ſeer —

ıvn.
:a bliver jeg her og

ine.
mig til iaften. Da

ir. Ep. 33.

l.

ine.

vn.
aar du ſeer —

M
At hiertelig grine je

R

M
Naar du ſtaaer —

R

M
I din Glands —

R

mig —

avn.

Meget meer.

(tydser hende.)

2.

ine.

avn.

Faaer at see,

ine.

lling.

Jo maaskee.

Og naar godt —

Naar du der —

Saa haaber jeg, sna
da du kom: —

Naa saa De mener
mand?

K

Ja, Hr. Baron,
Jaltfald er det øjensynli
maattet bevæge sig i de

Jeg længes efter
at jeg kan afgjøre det
Konsul, at jeg ikke er
terer jeg Borgerstanden
meget og skal virke me

er jo ikke saa godt at sige. Det er dette
e naturlige, eller hvis jeg skal betegne
det er den Adel, som egentlig blot kan
eg kan maaskee udtrykke mig klarere.

Mel. af en tydsk Sang.

1.

ædle Planter kiendes kan
a deres Blomst eller Blad,
nder man en Adelsmand
a et — jeg veed ikke hvad.
t et Mærke, Naturen gav,
eg, som følger ham til hans Grav,
t noget er, som i ham boer,
en ikke kan tolkes med Ord.

aron.

aa godt at sige. Det a
, eller hvis jeg skal b
Adel, som egentlig bl
askee udtrykke mig klarn

en tydsk Sang.

1.

r kiendes kan
omst eller Blad,
n Adelsmand
veed ikke hvad.
Naturen gav,
ger ham til hans Grav,
som i ham boer,
tolkes med Ord.

Men det dog
sig mest

Dog naar n
saa smut
Det taaler e
det er saa fi
høit gaa
og er, h

Men jeg kun
Træk, som er me
mand har af Natu
en Takt til bestand
han kan sige hvad

ng.

on.

ke fortænke Dem i. Enhver
age søger Mage, som det
ogsaa.

(blødsig).

betænke —

n.

i Mand, som jeg respek-
trukket Dem tilbage fra
om maaskee kan have sin
t en værdigere Stilling.

Adelig.

Baron.

Jeg ikke fortænke Dem i. Gr
Krage søger Mage, sa
ten ogsaa.

tsful (vidsig).
onen betænke —

Baron.
er en Mand, som jeg
har trukket Dem tilbag
s, som maaskee kan han
ptaget en værdigere Sti

Dem.

Min Længsel har v
(galant) men nu er den g

Fru

Jeg er meget bang
Ravn svigter os.

Aa nei! han komm

Gid han vilde! je
komplet Kavaleer — me

Frue.

inde ſugere, er der ingen Tvivl elsmand.

Baron.

ruens Dom i ſaa Henſeende.

Frue.

, for han taler Sproget aldeles n kalder ſig Ravn, har vi tænkt de være i Slægt med Grev Ra- de.

n ſul.
igtigt! det klang aldeles

rue.
jugere, er der ingen
and.

ron.
s Dom i saa Henseende.

rue.
r han taler Sproget
lder sig Navn, har vi
ære i Slægt med Gra

Aar ved et tydsk Hof —
Men De sagde jo, han kor

K o

Ja — derfor kan
Paris paa Hjemvejen.

B a

Det forstaaer sig.
lig, for han har kun va
havn, men efter hvad jeg
meget dannet ung Mand

K

Det er han.

Baron.

en fuldendt Hofmand

Frue.

Konſul.

vl om, at det er hai

Frue.

dog gjættet rigtig.

onſul.

aron.

fuldendt Hofmand.

rue.

nſul.

om, at det er ham.

rue.

gjættet rigtig.

Ra

Saa?

Konſul

Hr. Baron Ebersdorf

Baron (ræk

Det er mig en ſtor F

R

Hehehe!

Fr

Hav den Godhed at

ientere Dem for det øvrig

R

Aa ja — lad gaae!

hele Danmark. —
denne Sikkerhed —

il.
ungenhed —

n.
i Tvivl om. Men hør —
Dem til stor Fordeel.

u l.
ien?

Baron.

llers være? Jeg kan ar
ænd i hele Danmark. S
nhed, denne Sikkerhed –

Konsul.

ie Utvungenhed –

Baron.

ingen Tvivl om. Man
være Dem til stor Fore

nsul.

ironen?

Ja jeg gjør.

Saa er Deres Kjole

Ja naturligviis!

Hvem skulde dog t
skulde komme saasnart i
har jeg idag paa for f
hen at forandres. De
med disse brede Skjøder

Aa der er flere i

n.

paa Ryggen — og i
neget godt ſyet.

e.

tlig, at den finder Deres
rld tilſtaae Dem, at det
Formiddags traadte ind
erordentlig. De er ud-

ja Tøiet til denne Kjole
rde Daler Alen.

til den.

avn.

lidt paa Ryggen – o
er meget godt syet.

ilse.

rdentlig, at den finder D
engjæld tilstaae Dem, at
De i Formiddags traadte
e overordentlig. De a

vn.

? Ja Tøjet til denne K
ulvfierde Daler Alen.

Tillid og Agtelse; De
min Sag. De kjender

Datteren i Huset!

Jeg er dødelig for

Er De det? De
Halling ogsaa.

Hvad for noget?

e.

ken! jeg er altid rede til

e.

mmerjunker, men det var

i en Lænestol).

nogen, der lige kommer

tere af vor Gjæsts Sæt
am op.

ilſe.
Frøken! jeg er altid re

uiſe.
Kammerjunker, men de
til.

ivn.

: ſig i en Lænestol.
fer nogen, der lige

naar jeg blot maa faae
Exempel hvorledes De ha

P
Aa ja, fortæl lidt o

R
Ja det er —

H
Det maa være van
begynde og ende.

Ja det er netop de

ſe.
?

n.
Jo ſo!
e.

n.
den er ſgu go'!

e.

lot.
leligt Vejr,
r Hvagende Træer,
tis der,

ise.
en?

yn.
Jo jo!

lse.

yn.
a den er sgu go'!

se.

Og det friske Liv.

Ra

Ja det gaa
der holder man om, til man fa
man hører og farer som slet ing
i Dampvogn paa Gaden om

Pi

Er der Dampvogn' i Byen?

Ra

Lu

Og Kafeer for Damer —

P
V

n.

en Pynt!
ønt.

e.

n.

:r end De troer
paa Kroer,
nlbord

:.

ıiſe.

ayn.
ien en Pynt!
Mønt.

ilſe.

ayn.
meer end De troer
glig paa Kroer,
tabsognibord
or.

uiſe.

Ja ja, vi forſtaaer Dem

Maa jeg takke De
Man kan høre, at De

Ja man maa jo ſee

Ja det er rigtignok
naar man ſaadan faaer

Hør, Hr. Halling,
Kammerjunkeren vil ogſa

ſe.

Operaen for nylig?

e.

e.

ave et lille Stykke Sukker

e (affides).

t holde ſig aldeles tavs.

(affides).

balling og gaaer.)

til at lade mig nøje med d

Pi

Det er en meget arr
lienſke Muſik er den meeſt
ſet ynder den.

Ha

Men Kjendere ikke.

P

Er Hr. Halling da

Ha

Er Hr. Kammerjun

D

Den Strid maae

kavn.

Bilſe.
i Operaen for nylig?

uiſe.

Nine.
kke have et lille Styffe

Luiſe (affides).
t i at holde ſig aldeles

Nine (affides).
byder Halling og gaaer.)

Jeg takker Dem for den
e at afvæbne begge Mod-
aa har Ret, saa maa jeg
olde ud at komme i vort
adant et Lokale.

e.

des i andre store Stæder,
ordentlige Værelser, hvori

ng.

finder Sted her! det var
n.

ilſe.

gen af de ſtridbare H
n. Jeg takker Dem ſø
dſte at afvæbne begge
r ſaa har Ret, ſaa ma
holde ud at komme i
ſaadant et Lokale.

ilſe.

erledes i andre ſtore St
er ordentlige Værelſer,

lling.

kke finder Sted her! D
Ruin.

være Voldgiftsma
Kunſtneren kan t
omtalte Indretnin

Nej, naar n
have, ſaa har de

Nej, det er

Ja Deres F
idealſt. Men H

ɪ v n.

ſaameget af det.

u e.

an det Danſke ſo nok være

l ſ e.

os ſaameget morſomt om
elv Skræderne der er ſaa
og ſye paa et Mahogni-

Tanker. Men tør jeg in
franſk? vi er alle Ven

avn.

ſaameget af det.

rue.

kan det Danſke jo not

iſe.

t os ſaameget morſom
ſelv Skræderne der a
og ſye paa et Mahog

R

Aa ja — jeg ſpil
Meſter.

L

Tør man vide, hvad
ſom De kalder Deres M

J

Ja det — er en —

E

En Hemmelighed -

Aa ja ſaamæn.

ɛral Susdal og Forſtan-

e.

ed tre Damer, Geheime-
ʒſe Hagenbach og Fru von
ʒe Herrer maae vi altſaa

e.

ſtemme, hvem af os det

n g.

Frue.

t med tre Damer,
mteſſe Hagenbach og
unge Herrer maae

ilſe.

beſtemme, hvem

ling.

e!

g vilde ſaa gyſelig gjerne tale

Ravn.

kke ſaa nemt at komme til mig, Baroner og Baroninder er fær- g. Du ſkulde bare høre Fruen — er et Par Øjne til mig ſaa ſtore

Mine.

! Én! kan hun ikke lade Folk i Fred? Men hør du bliver t af mig.

Ravn.

kynd dig nu lidt.

ilde saa gysselig gjæ

tavn.

saa nemt at komme til
roner og Baroninder a
Du skulde bare høre Fru
t Par Øine til mig saa

ine.

! kan hun ikke lade
Fred? Men hør du
mig.

vn.

dig nu lidt.

Tak skal du h
andre.

O, min B
ej mig
ude selv v
dig jeg
Mens jeg
Glas
snart jeg
dække

Scene.

n. Konſul.

e.

in var ſaa impertinent at

n.

rørende.

e.

aſkee at tale med ſimple

ul.

være ganſke morſomt en

ste Scene.

Fruen. Konſul.

Frue.
, hun var ſaa imperti

Kavn.
lidt rørende.

Frue.
maaſkee at tale med

onſul.
ſaa være ganſke morſ

et da være?

ortvin eller Madera?

n.

ie.
ax blive arrangeret. (gaar.)

ı ſ u l.

bunden. Og ſeg haaber, at
nit Huus ſom Deres eget.

v n.

ſ u l.

r vi ned til vort Gods.
:m, og maaſtee Forholdene
et ſig ſaaledes, at vi kan

a v n.

mmen ſamles herinde

ɔet nok af ſig ſelv.

Hr. Ravn, jeg

Har De igjen

n ſu l.

rbunden. Og jeg haabe

mit Huus ſom Deres

Ja, Baron Eb

ſaadan en udmærket

a v n.

Ja det er almi

n ſu l.

ʒer vi ned til vort

dem, og maaſkee Forf

ɔret ſig ſaaledes, at

Derfor vil vi b

lille Sang.

ſe.

Er det en, De har lært

n.

altſaa en franſk Sang?

Danſk.

aa Franſk?

lystig.

uise.

e. Er det en, De har

avn.

rue.

er altsaa en fransk Sa

avn.

aa Dansk.

ue.

re paa Fransk?

Ko

Det er altsaa Solo
market!

Mel. Da Bonden ha

Ra

Og Kejseren boer paa

Ch

Tralalera, falder

Ra

Hans høirøde Kjole

Cl

Tralalera, falder

laſe fra.

ngen Beſted,
ende vred.

ormænd Prygl,
)lamaſens Skyld.

am igjen,
s Undermænd.

og de Smaa,
)ere gaae.

).
ſine Bønder i Flæng,
og Karlen ſin Dreng.

n Plamaſe ſia.

6.

te ſlet ingen Beſked,
ren lynende vred.

7.

ne Stormænd Prygl,
for Plamaſens Skyld.

8.

aae ham igien,
deres Undermænd.

9.

de ſlog de Smaa,
: videre gaae.

10.

)g ſine Bønder i Flæng,
:l, og Karlen ſin Dreng.

R

Ja jeg maa tilſtaae,

L

Saa er jeg ganſke o
Dem ſelv. Kan De næ

R

Aa hvor kan De tro

L

Jo jeg kan ſee det
det, Mama?

F

Jo, Hr. Ravn kan

)n.

ı kom, lad os klinke!

(hviſkende).

ıke?

n.

klinke med Dem, mine

ul.

nere gemytligt med den

ı.

vi ſkulde tage os noget

ɪ v n.

nig noget ind. (affides til Fruen)
Tæppe eller ſaadan noget?

u e.

)pe, ſaa ligger der et der=

v n.

r godt, men det ſaaer nu
)ede hele Selſkabet om at
og blive der, til jeg kalder
ſaa ſkal De bare ſee Løjer.

:!

(de gaae.)

Scene.

ſøle end at ſee. (ſtiller to
m.) See ſaa! (tager Bord-
', og naar de ſaa kom-
irk igjennem, hahaha!
ilde egentlig have en
ia, men jeg kan lægge

Iron.

man have hørt det. Men
til Dem, en ung, ſmuk,
Talenter og en Medgift paa
ſiger De? hun har jo rig-
jel.

Ivn.

Ron.

Vn.

et?

ffe det?

aron.

e man have hørt det. H
til Dem, en ung, in
Talenter og en Medgift
siger De? hun har je

gel.

avn.

ron.

vn.

et?

hun vil have mig?

Bo

Det kan jeg naturlig
Grund til at formode de
talt denne Plan for Fo
ligviis let stemte derfor
en Ære.

Ja vist! men Frø

Ja jeg kan ikke
ifølge sin fine Takt h
for hende, og hvis h
imod, saa var jeg vi

n. (gaaer.)

Scene.

.

ſikken et Tilbud! Hør,
nig, naar jeg friede til
ion — ſaa ſkulde Pokker
tine — aa, hun kan ikke
vilde gjøre det ſamme,
Og desuden — naar jeg
ſagtens faae hende gift
en Støder. — Men jeg
— aa, Fanden i Vold
Nu vil jeg ſgu frie.
Barbjerg!

ſpøgen. (gaaer.)

de Scene.

avn.

ge! ſikken et Tilbud! Fo
g mig, naar jeg friede
Million — ſaa ſkulde
Mine — aa, hun kan
m vilde gjøre det ſam
Og desuden — naar
jo ſagtens faae hende
en Støder. — Men
— aa, Fanden i
Nu vil jeg ſgu
Barbjerg!

der er meget i Bej'n.
øjt ham i Priis,
nd han forener;
rtil fra Paris,
te, hvem jeg mener.
ette?

ı i ſ e.

a v n.

3.
nok maa troe,
ten Dem giætte:
et nette,
jo begge de to.

R

Jeg vil — ja jeg v
er min Haand, her er m

L

Men vi har jo kun

R

Det er meget vist,
mig længer.

L

Men jeg veed jo
er; saa maa De da fi
Ravn.

be) Min Luiſe!

ſ.

?

n.

ſe.
:r jeg lykkelig! Men hør —
e det hemmeligt.

v n.
vi ej. (kalder ud af Døren) Kon-

a v n.

er hende) Min Luiſe!

u i ſ e.

r du?

: a v n.

u i ſ e.

r er jeg lykkelig! Man ſk
lde det hemmeligt.

: a v n.

vi ej. (kalder ud af Døren

Det er nemt gi

Hvad — hvad

Qu'est-ce que

Det betyder blo

Hvad? allered

Det var en Su

ſ r u e.

ekt.

) n ſ u l.

rmaade kjækt, og maaſtee den
·is, men den paſſer ikke for

ſ r u e.

ſamtykke deri. Hvad Elſtov
·ke adſkille.

a v n.

Hørte De det?

den Historie igien? J

Frue.

ækt.

onsul.

ermaade kjækt, og maaske
aris, men den passer itk

Frue.

i samtykke deri. Hvad
ikke adskille.

Ravn.

Hørte De det?

Tyver

De Forrige. Bar

B

Naa, hvori bestaae

K

Naa jeg præsentere
Datter og Hr. Ravn!

B

Hvad for noget? a

(almindeli

Y

Det var da i en
De kalder at fæste Pige

ilſe.

(til Navn) Er det vel?

avn.

ffldes til ham).

troede, at De netop vilde

vn.

em, ſom om De blot havde
hende, og ſaa, for at for-
ſelv.

ſe.

aaet mig — og derved har

Lilje.

(til Ravn) Er det vel?

Ravn.

(afsides til ham).

og troede, at De netop

Ravn.

Dem, som om De blot

fik hende, og saa, for

de selv.

Lilje.

forstaaet mig — og

med Ravn?

Forlovelsen er skeet

H

Det kan ikke skee

vil ikke tillade det.

H

Hr. Halling, hvad

H

Jeg kan forhindre

som vil gjøre det umul

Ravn er?

dibe, at det ikke gaaer natur-
i, han har en Tryllering om

Baron.

haha! (almindelig Latter.)

alling.

ze — Hr. Ravn kan ſelv be-
Nat ude i Dyrehaven, der

aron.

(almindelig Latter.)

lling.

til at sige Sandheden ren
ide, at det ikke gaaer n
han har en Tryllering

aron.

ha! (almindelig Latter.)

lling.

— Hr. Ravn kan sø
Rat ude i Dyrehaven,

ron.

(almindelig Latter.)

Saa maa jeg prøve
da love mig at opsætte T
Det er absolut nødvendigt

F

Hr. Halling har in
tionen er skeet.

L

De gjorde vist bedst

H

Tak, min Frøken,
Men De vil komme til
mit Raad; De vil alles

onſul.

vi nu opløſe Spillepartierne,
, ſom min tilkommende Svi-

ron.

Fr. S. 58.

hor.

fulde Røſt
e klinge ſkal igjen,
ter Lyſt
lide hen.

te (u

oppe endnu!

Halling.

Margrete.

vorledes har De det? Frøkenen siger,

lyg.

Halling.

det var ingenting.

Margrete.

rge, om De ikke kunde have ly

eller et Glas Vin. Det

De oppe endnu!

alling.

argrete.
De det? Frøkenen sagde

alling.

ig.

rgrete.
m De ikke kunde have
er et Glas Viin.

rgrete.

ar vel gjort nogle Løjer med

ling.

ner Hr. Ravn!

grete.

en dumme Tøs, at han vil
for at betragte det ſom en
jeg har nu ſeet mange fine
t jeg forſtaaer mig paa det;
rig truffet paa.

e Panter —

r e t e.

Gjør de dog helſt.

aa godt,
a godt.
lenuet,

n g.

ned Fruen —

e t e.

Faldt nok ſaa net.

godt.

Løse Panter —.

argrete.

Gjør de ikke

g sig saa godt,
sig saa godt.
sed Menuet,

alling.

Han med Fruen —

argrete.

Faldt ud

sig saa godt.

de har endelig godt af
for Luise, jeg havde dog
Aa hun er ikke et Haar
havde Ret, at jeg ikke
Slæng. — Der staaer
Gangen og græder. Hv
og ufyldig er hun. J
hende (gaaer henimod Døren
at det vilde ærgre Luise
en anden. Hun er nu
for hele mit øvrige Liv.
jeg ruineres ikke saa let.
med et Mandfolk. De
ker at faae dem herind.

kerup.

r. Ravn er bleven forlovet
t er virkelig en overmaade
ende gefalder det ikke.

ling.

rigtignok Grund til at føle

ne (grædende).

iin egen Skyld. Men jeg
ive lykkelig med den Frøken.

ing.

elskværdig Pige. (høit) Tro

eet her ...

cup.

Navn er bleven ind...
er virkelig en over...
de gefalder det ikke.

ing.

rigtignok Grund til at ...

ne (grædende).

min egen Skyld. Ma...
blive lykkelig med den ...

ling.

n elskværdig Pige. ...

Tok

Aa ikke mere end en

M

Kommer du nu me
jeg har ikke været forlovet

Ha

Fem Gange?

Tok

Knap maalt.

M

Men jeg har aldrig
ham som Peter. Og jeg
den holder allermest af m

erup.

o ogsaa.

ine.

gn — veed du det — uden
sæden for en Dandseboe.
er fattig, saa er jeg dog
have Lov til at blamere

erup.

r. Studenten havde so noget

og saa
de høre hvordan hu
for at rende paa Dan

erup.
o ogsaa.

ine.
ign — veed du det
Kjæden for en Dan
er fattig, saa a
have Lov til at

kterup.
Hr. Studenten havde

Mi

Den Snak kan De gie
være fri!

Hall

Naar De blot vil tillo

Mi

Nej see til ham! Ha

Tok

Men Mine dog! Er

M

Jeg har ikke bedt om
sin Næse fra min Kjæ

Datter, men de
mig Fortrædeligheder.

(kommer).

har Fremmede.

cup.

on.

jeg skal kiende den Mand.

kerup (bukker).

til Herrens Tieneste. Jeg
Frihed at gratulere Herren
lse, og dersom Herren i Deres

Jeg skal overveje det

Tol

Ikke Tak! Arbeid

Femte

Halling.

Hall

Kan jeg spørge hvad

Rav

Ja jeg vil bare puste lil

min Datter, m

after mig Fortrædelig

von (kommer).

De har Fremmede.

Ferup.

.

von.

s jeg skal kjende den H

Ferup (bukker).

til Herrens Tjeneste.

Frihed at gratulere H

se, og dersom Herren i

S

Jeg skal overveje d

T

Tusind Tak! Arb

Fem

Halli

H

Maa jeg spørge h

Aa jeg vil bare pu

)gſaa en ganſke pan
lger med?

min.

bnngeſtolen).

det ganſke godt.

ge Tem -- nu maa

g.

l.

o ogsaa en ganske
l følger med?

n g.
ikke min.

g i Gyngestolen).
aae det ganske godt.

rlig)
a sige Dem — m

Hall

Det vil vise sig.

Ra

Ja om en Maanedstid
kal De see en Stads.

Mel. Dandser Maier

Ja, min Lykke jeg fa
og see nu har je
alting staaer for mig
jeg kan faae nu
Tænk, jeg holer — r
da i Medgift en
og i dette Aar eller
bliver min Svig

lavn.

Lykke og Lyst;
r at trykke
desse Bryst.

(gaaer.)

e Scene.

). Klint.

ling.

rligt, men jeg troer at al
ver. Jeg er bleven saa let

int.

Kl

Raa det var g
n Snegl, der gik

Hal

a var min Doktor,
Forlovelsessygen.
fornuftig, saa
en kommer du fra

K

vi kom fra Selsk
vi Lyst til at see,

Ha

u du var i Selska

nsker til Lyst.

n.

e og Lyst;
trykke
se Bryst.

Scene.

Klint.

ng.
igt, men jeg troer i
r. Jeg er bleven i

t.

Klin

To! Naa det var god
det for en Snegl, der gik fr

Halli

Det var min Doktor, t
mig for Forlovelsessygen. N
ven saa fornuftig, saa de
Men hvor kommer du fra?

Kli

Aa vi kom fra Selska
ben, fik vi Lyst til at see,

Ha

Naa du var i Selska
Piger?

Lad os gaa.

(de gaae.)

Konſulen.

Scene.

Konſul, Fruen, Luiſe,
og Gjæſter.

e.

! (Ravn ſætter ſig.)

ſe.

vi nu have?

gle.

leg!

K

det kan vi

Selſkab imo

Jeg ſkal desværr

den Jammerju

ge tage Hoffet n

Haha! det er ud

ſiger, at K

Hahaha!

Ansigter. Lad os gaae ne

(de gaae.)

se hos Konsulen.

nde Scene.

gt af Konsul, Frue
lse og Gjæster.

lle.

ivn! (Ravn sætter sig.)

tise.

il vi nu have?

gle.

eg!

Kon

O ja det kan vi —
med Deres Selskab imorge

Pi

Ja jeg skal desværre

R

Aa den Jammerjunk
du kan jo tage Hoffet me

B

Hahaha! det er udn
Hr. Ravn siger, at Ka
med. Hahaha!

n.

aa ſparer ſeg den Mark.

Latter.)

ul.

Vittighed.

:.

)fald, den kjære Greve.

r et Glas).

s Time ſlaaer. Vi have
lig ſom ingen anden, en
for os ſom den ſkjønneſte
ke ham, ſom vi ſkylde ſaa

øre hjem med mig? Jo

Ravn.

Saa sparer jeg den

delig Latter.)

nsul.

os Vittighed.

ue.

ndfald, den kjære Grev

iber et Glas).

ns Time slaaer. Vi

erlig som ingen anden

e for os som den fjer

fke ham, som vi skyde

Ra

Ja hør, Baron! det v

Bar

Synes de virkelig? d

hans Haand).

Pi

Ravn, kom! saa siger

Ba

Nej, vi maa blive li

saa echaufferede.

Ra

(affides) Naa skal de n

Ja saa kan I jo gaae ind i

la jeg er søvnig! (lukker Øinene)
)r de forbandede Lys. (reiser sig
saa! Nu kan man da saae
ig) Lad de andre saa more sig

(kommer).

e mørkt. Peter! er du her?

ivn.

e? Kom herhen og sæt dig
Jeg skulde just til at slibe

ende Scene.

n. fiden Luiſe.

ıa jeg er ſøvnig! (ſukker
or de forbandede Lys. (
ſaa! Nu kan man
ſig) Lad de andre ſaa

e (kommer).

ke mørkt. Peter! er

a v n.

e? Kom herhen og
Jeg ſkulde juſt til

moder.

Lui

Søde Peter! Jeg har t
gift, ſaa ſkulde vi gjøre en
lien — kunde det ikke være
rigtig kunne viſe mig om
man hører Ringen klinge paa Gulv
Han ſover! Ja han har
— Gud, hvor jeg dog er
Juul vil blive misundelig.

Niende
De Forri

Hvad? her er bælm

etyder det?

e.

mindelig Forfærdelse).

: (heftig).

(Luise slaaer Øinene op).

I.

s?

: sig og seer Ravn. Hun farer

Min Gud!

o n ſ ul.

d betyder det?

il ſe.

(almindelig Forfærdelſe).

: u e (heftig).

og! (Luiſe ſlaaer Hænderne

ſ u l.

hos?

e.

ider ſig og ſeer Ravn. hu

Min Gud!

a holde denne Hiſtorie

er da ikke her i Stuen?

A

Nej!

K o

Men hvad er det d

der har vovet at ſnige ſig

P

Hør, er det ikke Rav

har majet ſig ud og taget

ſtemt nok ſpille Komedie.

F

Men det vilde være

Kald paa ham!

Pilſe.

t om, at det er ham. Hør, tag
: af! (tager ham i Anſigtet).

(gaer ham over Haanden).

t Flødeſkiæg af! hehehe! Naa,

Ilſe (forfærdet)

t Anſigt.

Baron.

begribe, hvor Kammerjunkeren
r er jo ikke Spor af Lighed.

Ravn.

jehe!

ilſe.

, at det er ham. Hør,

(tager ham i Anſigtet).

am over Haanden).

ydeſkjæg af! hehehe!

forfærdet))

igt.

n.

be, hvor Kammer

o ikke Spor af Lig

Nej hør, lad nu

bliver jeg ſgu gal i

Jeg ſpørger endn

vil De?

Ravn

Aa det er ſlet ik

mig!

Lu

Uforſkammede!

Jeg troer virke

Svigerſøn.

n.

eender De mig virkelig ikke?

:.

u l.

l.

in Sjæt ikke længer.

v. 64

l.

ig bort vil begive,
saa godt, skal De see;

tiet nok pille ud af Dem.

yn.

. kjender De mig virkelig

lle.

nſul.

yn.

min Sjæt ikke længer.

. Ep. 64

yn.

mig bort vil begive,
et saa godt, skal De ja.

Al

Nej nej
Gaa De kun bor

Ra

Nu er jeg gal, saa v
gyseligt hævne je

Ba

Vil De saa
bare gaae!

R

Min Sjæl om jeg d

K

Gaaer De ej,
saa skal jeg —

feld?

Alle.

ham?
la'e ham

avn.
are!

lle.
oer.

avn.
: —

lle.
s Ord!

Ravn.
t selv?

Alle.
ham?
la'e.ham

avn.
are!

lle.
er.

avn.
—

lle.
Ord!

Ellevte

De Forrige

Lui

Mama! jeg er saa b
kommer her mere.

Bar

Jo derpaa kan Frøke
mands Ord kan man altid

Kor

Desuden maa han
har jo ikke taget Afsked.
ham i de andre Værelser.

Baron.

an neppe at komme tiere.

Tolvte Scene.

. Hutter. Søren Torp. Klint.

Ravn.

, her er nogle Folk, der kjender
ing kommer strax med flere.

l (rækker dem Haanden).

ine Herrer!

on (affides til Fruen).

er for Personer?

is sujet.

aron.

ieppe at komme tier.

te Scene.

)utter. Søren Jen.

Ravn.

:r er nogle Folk, de
kommer strax med sier.

rkker dem Haanden).

Herrer!

(affides til Fruen).

or Personer?

den Mand der.

Konsul

Der kan De see.

Ra

Men Hutter dog!

Hu

Den Ravn, jeg talte
Energi i Øjet?

R

Hvad for noget i Øj

Hu

Med Energi i Øjet og
det var en ægte, en gedig

)n.

Torp.

r! den omtalte Hr. Ravn
det vil ſige, en Størrelſe,
har uendelig mange Sider.

)n.

hvem er da den Liberale,

:orp.

Ravn.

ig!

en Torp.

Damer! den omtalte Hr. [illegible]
tiker, det vil sige, en Stu[illegible]
iferi har uendelig mange [illegible]

Baron.

ke — hvem er da den [illegible]
?

en Torp.

ham.

Sø[illegible]

For Øieblikket er [illegible]

Men du himmelsk[illegible]
Verden bleven ukjendeli[illegible]

Hør, min gode [illegible]
og tak vor Naade, a[illegible]

Nei, jeg gaaer i[illegible]
jeg kan bevise —

at blive Baron?

r (heftig).

Bagvaskelse! Konsul Bar-
Stridsmand — Baron!

nsul.

en Opdigtelse.

ron.

være det bekjendt? Det er
(til Hutter) Det er ganske
hæve sit Gods til et Baroni.

Kon

Ja — det var ganske

Bar

Den Hændelse vil vi
Deres Ansøgning.

Kon

Men jeg beder Dem,

Ra

Hehehe! Nu ærgrer je

Kon

Aa det er ogsaa den uforsi
Vil De gaae paa Øieblikke

Raven.

huske, at De betroede mi
té at blive Baron?

ter (heftig).

lig Bagvaskelse! Konsul
e Stridsmand — Baro

onsul.

en Opdigtelse.

aron.

ke være det bekjendt?
n. (til Hutter) Det a
at hæve sit Gods til a

Halling. Tokkerup. Mine.

af en gammel Dands.

1.

Ravn.

ig!

Hutter.

Deres Votum er nødvendigt.

Baron.

n ikke klares let.

ttende Scene.

alling. Tokkerup. Rin

if en gammel Dandé.

1.

Ravn.

!

Hutter.
Deres Votum er usvendig

Baron.
ikke klares let.

Hall
Hvad skal jeg sva

Ch
De skal forklare,
De skal os løse dette Gaa

Ba
Her er Forvirring!

F
Her er

H

n.

Ruus.

ng.

Ruus.

ng.

mit Ord ikke vilde blive
medtaget et Vidne, der
end nogen af os andre.

frem.)

aron.

re,
denne Ruus.

alling.
svare?

Thor.

:r,
denne Ruus.

alling.
at mit Ord ikke vild
jeg medtaget et Bid
igere end nogen af os

træder frem.)

Jo gu er det mi

Uh, Peter, hv
maa Frøkenen gjerne

H
Har De Deres

R a
Min Ring?
og sov. Luise, du

ul.

: De ſaa ſundet min Sol-

e.

et hjem.

ſig halvt).

r! Kan du huſke den
en Hofdame paa Sorgen-

n.

l!

:se og Gjæster. Marqu

Konsul.

:! har De saa fundet m

Pilse.

re taget hjem.

(reiser sig halvt).

erjunker! Kan du bl

t med en Hofdame paa E

ha!

Baron.

Fortæl!

Menneske maa Konsu

nogle Penge.

Ja, stoppe Mund

fortæller jeg sgu alting

Skal den Uforskam

De bliver nødt ti

Ja jeg maa bede

n.

e.

r imorgen!

o n.

nmer nok.

o n.

hahaha! Hør, Mine, nu

et det fra.

Ravn.

Luiſe.

ommer imorgen!

Baron.

n kommer nok.

Ravn.

— hahaha! Her, M

?

Begge, Filiſtre, halvſlumrend
begge kun bejle til det, so

Ko

Ja men en Rang,
den er dog overr

B

Naar man forbind
adeligt Blod.

L

Og ſaa Baller —

P

Og en ſmagful

: ſig ved en Taar.

i n e.

v n.

omſtrende ſom en Roſenknop –

n e.

nødigt i Kolnet gaaer.

)ſe de to ſidſte Linier.

)sſerer.

ter.

foregaaer hos Kvist.

---

den ſamme Perſon, m
formator har ikke Raa
ad Gangen. — Hvem
Ubekjendte, ſom har
det maa jo dog være
Aftes begyndte det,
Fattigſkolen.

Mel. Och wat

Mørkt v
hyllet i
Laaſen jeg fan

let blev,
Brev,

vem det sig skrev.

tager Billetten fra Bordet og

komme til at boe i Huus
enbart, at hun boer paa
dt seet Dem fra Vinduet,
aste et eneste Blik op til
te so ikke, at hun boede
det Rygte om Kammer-
kke — „men jeg forsikrer

ſtal her man da ſtaae?
lig aabnet blev,
et kjære Brev,
nge
nge,
, fra hvem det ſig ſkrev.

igien. (tager Billetten fra Hæ
oi er komne til at beie
aabenbart, at hun bor
ia tidt ſeet Dem fra
et kaſte et eneſte Bli
vidſte jo ikke, at hun
rt det Rygte om
r ikke — „men jeg

være ſaadan et
„Kan De virkeli
(kjærlig) Nej, min
det Brev til De
længtes efter at
De ganſke har
ſammen.“ — Se
Bekjendtſkab —
mine forrige Ele
læſte med hos
eller Marie,
Og hun ſkriver
ſom om jeg ſelv

orges?

ens.

Staaer der ikke i Brevet,

(forlegen).

r saa. Men hvad sagde

ns.

ar fra Herrens Fætter.

Kvi

hun hjøn? (afbrydes)

Spurgte du

Jen

skulde jeg spørge, hvad

Kvi

sist skulde du ikke.

e, hende kan det

vel bekjendt her

Kvist.

: ikke sige mig, fra hvem v
norges?

ens.

Staaer der ikke i Brev

(forlegen).

r saa. Men hvad

t s.

r fra Herrens Fæst

var hun da ogsaa.

Kv

Var hun kjøn? (affides)
Liſe selv. (heit) Spurgte du

Je

Skulde jeg spørge, hv

Kv

Nej vist skulde du ikk
lukket inde, hende kan det
Jens! du er vel bekjendt h

Kviſt.

ſo nok — videre!

Jens.

—

Kviſt.

ſpringe førſte Sal over!

Jens.

te Sal — ja, der boer han der

nu Fru Pumpenhime.

Ja, viſt — Per

viſt.

ok — videre!

Perikom! (affides
maa beſtemt engang

ens.

Paa anden Sa

viſt.
inge første Sal over.

Nej, bi lidt! S
ſerer Perikom er gi

ens.
Sal — ja, der boer

deraf?

Jens.

el gaaet i Frue Skole.

Kvist.

Jens.

det var jo Grosserérens Pige,
Herren imorges.

vist.

ides, Saa er det jo tydeligt.

iſt.

If?

ns.

gaaet i Frue Stole.

iſt.

ns.

var jo Grosſerreren

erren imorges.

iſt.

s) Saa er det jo

Jen

Kvi

For Brevet du hende maa
og bed hende saa træde ind
han vilde nok et Ord med
Forſtaaer du?

Je

Ja mageli

jeg før har bragt Bud af

K

Du før har bragt Bud af

:ns.

Plaseer, De vil ha'!

:.

)egriber det godt,

ger jeg blot,
ilde spøge.

ſt.

– Men jeg ſi
lige Perikom. Og
, det er vist. De ha
da rimeligere, end at
Institut, som ogsaa v
jeg været Lærer i
n lille polisk Tos
Nej! det var San
med de sværmeriske
– Og skjøndt je
de kjære Pigebørn
de fulde skrive
, saa skrev de alt

i ſt.

lidt Plaſeer, jeg vil ha'

: n s.

Plaſeer, De vil ha'!

).

begriber det godt,

iger jeg blot,

ilde ſpøge.

i ſt.

!

Den tosſede Karl!
noget om mig? — Men
hedder Liſe Perikom.
Perikom, det er viſt. T
hvad er da rimeligere, en
Døbels Inſtitut, ſom ogſ
der har jeg været Lærer
det ikke en lille poliſt T
Krøller? Nej! det var
alvorlige med de ſværmer
Perikom. — Og ſkjøndt
ſaa holdt de kjære Pigeb
og naar de ſkulde ſkriv
Stilebog, ſaa ſkrev de

let?

t.

en halv Time.

til at troe, at du ikke

K

erfor er du saa
y Lykken synes
at aldrig være so

S

e, det er forbi!

K

aa, saa du har vo
der var saadan e
roe paa Lolland.

ı ſeer alvorlig ud!

ıbnet?

Hvorfor er du

i d t.

da netop Lykken ſyn

om en halv Time.

ſkulde vel aldrig være

i ſ t.

Nej, det er forbi

und til at troe, at

i d t.

Naa, ſaa du ha

huſke, der var ſaadc

var derovre paa Loll

va, for at tale om noget
kjende vor Vært heroppe paa
erikom?

midt.

— Men hvad betyder den

ist.

jeg gad vide, om han ikke
ar saa rart at faae nogle
jender slet ikke Familien?

hun har ikke [illegible]

, for at tale om [illegible]

nde vor Vært herovre [illegible]

kom?

idt.

— Men hvad bered[illegible]

ist.

jeg gad vide, om ha[illegible]

ir saa rart at faa [illegible]

fjender slet ikke Familie[illegible]

Kvis

Da har jeg sgu ikke
Men jeg synes nu heller ikke
saadan en stille Fyr, som j
ikke Mod til at indlade m
naar jeg skulde giftes, saa
gjorde Begyndelsen.

Sm

Du tænker dog vel ikk

Kv

Aa, det er jo noget,

t.

ammeret.

(Smidt gaaer.)

t.

t Sag. — O Gud! det
for muligt. Den ſede
t i ſit eenſomme Fængſel
efter mig, naar jeg gik
nig mere end Blik, hun
nydelige Breve. — O
(kyſſer dem) I ſkal hvile
hvor I har bragt det
ſtet). Og naar vi ſaa

O! tænk! na
den første S
Hun ſtaaer o
og ſænker D
den lille Haa
og trækker he
Jeg nævner
og hun ſynke

O! tænker je
naar Sagen
og jeg mig i
en lille Kone
Naar jeg da
parat paa B

i ſt.

oekammeret.

(Smidt gaaer.)

i ſt.

jort Sag. — O Gu
eet for muligt. Den
kket i ſit eenſomme
fke efter mig, naar
et mig mere end Bil
naa nydelige Breve.
uk! (kyſſer dem) I ſkal
e, hvor I har brug
Brystet). Og naar

mig vi
O! tæ
den før
Hun ſt
og ſæn
den lil
og træ
Jeg n
og hur

O! tæ
naar
og jeg
en lill
Naar
parat

t Hul til at gjemme

i at see, om der ikke
i Avisen. Jeg har

før. Her er det.
es i Gymnastik" —
ig.

smidt.

nok et Hul til at

visk.

ne mig i at see, om

nationer i Aviſen.

midt.

n noget før. Her

ion ønſkes i Gymnaſ

ıatage dig.

Lad gaae da! (læſer)

i Gymnaſtik og Svøm

bedes indlagt paa Gam

men er det virkelig dit

Ja! ſaamænd er

Billetten, (affides) og ſaa

til Liſe. (ſætter

(affides) Imorgen ſka

t.

rive et Par Ord.

andet Bord, der ſtaaer
ætter ſig.) (affides) Naar
eg ſkulde ſtile det, for
den Slags Korreſpon-
det er for frit — Nej

Kvist.

sberggade Nr. 15 i Stuen." —
til? Men jeg er nu engang
altid at sætte min Vopæl under
este Breve, jeg har skrevet, har
·essekontoret. (forsegler) See saa
ørge alle tre Breve paa een
ot) Hvor er dit Brev?

Smidt.

g revet i Stykker. Jeg var

er fir Brev i Stua

e Nr. 15 i Stua
Men jeg er nu
t sætte min Vogn
reve, jeg har skre
ntoret. (forsegler Br
alle tre Breve p
Hvor er dit Brev?

idt.
evet i Stykker. Je

Lise (i Dø

Smidt!

Smid

Lise!

Lise

Jeg tør ikke staae her
Fader kommer strax.

Smi

Saa kom indenfor et L
med Dem for sidste Gang.

er bliver gjort, om Elskes
rindens Lykksalighed.

t.

fke troe det?

!

(vil gaae.)

(undseelig).

Fader holder mig inde
at jeg idag fik Lov til
da var det en ander
vre paa Lolland.

lut.

ſe.
reve?

idt.
mig?

ſe (undſeelig).

— Fader holder mig
lok, at jeg idag ſit Le
Nej! da var det en
ar ovre paa Lolland.

Si

Ja! og jeg kaldte
men nu ſkal alt blive go
at min Onkel Lund er d

L

Nej!

Si

Og jeg kan vente
Arven. — Teſtamentet ſk

L

Gud! ſaa er der H
har du ſlet ikke faaet mi

af mig, ham kan vi
reſtille dig min Kjæreſte.

Det er en nydelig Pige.
derovre fra Lolland?

nistænkt uden Grund,

igde nok, at du ikke

Lands Kjæreſte.

Li

Ja, jeg boer her gan

Sm

komme i Gaden.

L

Min Fader har forbud
mig lukket mig inde.

K

Hvad? er De lukket
inde.

t.

n af mig, ham k
foreſtille dig min K

ſt.

) Det er en nydelig
om, derovre fra K

dt.

de mistænkt uden K

rbi.

iſt.

jeg ſagde nok, at n

Liſe.

Ja, jeg boer her ganſke

Smi

Henne i Gaden.

Liſ

Og Fader har forbudt
Hus og lukket mig inde.

Kv

Hvad? er De lukket
Liſe ogſaa.

Kvist.

ikke saa længe siden jeg troede

g i Marken. (Bondevise.)

1.

dte,
drev,
neer paa en Havn;
ente,
blev,
Amor min Favn.
g mig gjækked,
r knækket,
riser hans Navn.

Kvi

Ja, er det saa forun
Lim gjøre Lykke, end

Smi

Nej, det troer jeg ikke

Kvi

Naa hvad er der da i V
Ens, og begge Parte
Ikke sandt, Frøken?

Lise

Ja, det kan jeg ikke sig

\t.

: saa længe siden jeg

Marken. (Bondevise)

.

e,
rev,
:er paa en Havn;
:nte,
)lev,
Amor min Favn.
; mig gjækked,
r knækket,
priser hans Navn.

Kv

Ja, er det saa foru
andre kan gjøre Lykke, end

Sm

Nej, det troer jeg ikk

Kv

Naa hvad er der da i
ganske eens, og begge Par
smart. Ikke sandt, Frøken

Li

Aa, det kan jeg ikke

ſe.

og her er en til for Dere

ſt.

gtigt Vigebarn.

ſe.

a, at alt ſkal gaae godt.

ern, vollen Becher. (Schulz)

ig mod os stande

igt.

All

En respectabel M

2.

Liſe

re vi skal til Erfarin

rt, til Dem vi sage

Smi

Til dig vi sage d

Liſe

Kvis

Skomher

oorne.

je.

og her er en til im

)ift.

egtigt Pigebarn.

ise.

paa, at alt skal gaa

n lieben, vollen Becher.

1.

endtlig mod os stande

)el iagt.

Alle

En respektabel M

2.

Lis

Ej mere vi skal til Erfari

(til Kvist) til Dem vi søge

Smi

Til dig vi søge

Li

Ja Visdom —

Kv

Skjøn

3.

ise.

iidt.

g jeg vil dig ledsage.

se.

j, min Ven!

ist.

j, min Ven!

Kvis

er jo en fortræffeli

Smi

, ikke sandt?

Kvis

, du har rigtignok sk

af god Familie? hva

Smi

, han er Kjøbmand.

Ja,
lang. ja!

3.

se.

tidt.
g jeg vil dig ledsage.

ise.
ej, min Ven!

)ist.
ej, min Ven!

Kvis

Det er jo en fortræffeli

Smi

Ja, ikke sandt?

Kvi

Ja, du har rigtignok
er hun af god Familie? h

Sm

Aa, han er Kjøbman

ader mig til Ro og opgive
— Naa, Jens! har du saa

Smidt (seer paa sit Uhr).

e! jeg skal bort. Farvel saa-
(gaaer.)

Kvist.

'an gik det saa med de Breve?

Jens.

t Herren ſagde det før,
hende det Brev —

ikke til hende. Saae

ve vred, men jeg kan

ſaa kan du g

Jen

a beſtemt Løgn.

Kvi

n i Grunden ra
læſe, naar man ha
m ikke min Liſe
Øieblik, ligeſom Smi
n elſkværdig Pige,
m; hun kyſſede ham
ynes, at imens

ist.

noget med hende at

ns.

i at Herren sagde

ige hende det Brev

ist.

jo ikke til hende.

ns.

e blive vred, men

Kvi

Godt — saa kan du g

Jen

Det er bestemt Løgn.

Kvi

Det er i Grunden r
ikke kan læse, naar man h
Monstro nu ikke min Lise
mig et Besøg, ligesom Sm
det er en elskværdig Pige,
som min; hun kysede han
Men jeg synes, at imens

ſjort. Hvad ſiger De

rmaade kjært, hvis jeg
af en Dame — jeg

forſtaaer Dem, vi veed
jeg nu fortæller Dem,
, ſaa vil De maaſkee

Kvi

Dlbe

ommoderede Dem, vil
mig den ærbødige Frik
lille Eventyr, en inter
har gjort. Hvad sige

vist.

overmaade kjært, hv
Besøg af en Dame

bers.

i, vi forstaaer Dem,
naar jeg nu fortælle
olbers, saa vil De

Olb

Aa, De er en stor S
komme til Sagen. — Sk
kjende dette lille Brev med

Kr

Jo, det har jeg selv
det er en Billet efter et
avisen.

Ol

Det skulde man troe.
jeg havde aabnet Billett
betyde Gymnastik og Svøm

tibt nøjere. — Seer De,
et Par Sønner, som nu
g sætter et Avertissement
trax flere Billetter, hvor-
Jeg troede nu, at den
ænk Dem min Forundring,
(aabner Billetten).

t.

den Billet handler om

s.

(læser.)

Jo
kommer mere — h
„Skjøndt jeg tilsta
„hvordan Deres K
„jeg har noget
saadan kunne

Kvi
Men hvordan

Olde
De maa saade

Kvi
O, jeg Fæ! jeg D

me,
ans Kist
vist
engivne Kvist —
Stuen."

ist
en ud af Haanden).
her staaer det — og her —
fordømte G. S. O, jeg
jeg væk — væk som en Aal.

lbers.
er der i Vejen?

Laa, saa De har ogsaa
r har De saa forvexlet

Kvis

Olbe

Laa saadan! men hør
Dem saa nær! Ma
— oplyse hende om
ie selv gjøre.

Olbers.

...! men hun var tilfæl
...n jeg fandt denne Bill
...um et lille Elskovspul
...ter, som man finder pe
...righeder, hahaha!

Kvist.

...en vidste Kammerraader
... mig?

Olbers.

...a, ikke just i Dem.

jeg er ikke den Mand,
llem to elskende Hjerter.
hende.

t.
hed rører mig; hvordan
lemmelighed?

bers.

derom, og hun har n
n jeg har et gamle

ift.

ers.

ft! jeg er ikke den
mellem to elskende
ve hende.

ft.

hed rører mig;
temmelighed?

K

Naa, det har hun l

O

Ja! men hun var
saa, da jeg fandt denn
for saadant et lille Elsk
Fisfigheder, som man fi
Omstændigheder, hahaha

K

Men vidste Kamme
elsket i mig?

N

Nej, ikke just i

saadan

Lise.

3.

, at hun ogsaa hedder
hende Georgine.

t.

, jeg er lidt vel gammel?

den maa være de Første
saafart han gifte sig vil.
den er altid saa udspekuler
nu maa hende holde lidt

Kvis

– maa jeg sværge —

Olde

a, jeg har jo selv været

Kvis

man har naaet vores

Olbers.

f Deres Billet, kunde jeg

er netop saadant et Sted

Kvist.

oder jo Liſe.

lbers.

være, at hun ogsaa

ldt hende Georgine.

vist.

ke, jeg er lidt vel

Ja, tro De mig, jeg har Erf

den Regel bestandig fl

at Manden maa være de Fyr

saasnart han gifte sig

For Konen er altid saa udsp

man maa hende holde

K

Men hvor — maa jeg spørg

L

Aa, jeg har jo selv

Men naar man har naaet

Rone

Rone

ej hende ...
Mand.

kvist.

bers.
ro mig! en Kone
r.

kvist.

ers.
dersom ej Tone
har.

de Evner, som forbres, dem
og kjender til Verden

Ol

Ja, Kjære! i alle Slags Re
Undtagelser ogsaa ibla
og med Georgine —

K

Nej,

D

Ja Lise — ja det er
Men Lise jo elsker Dem tr

…et er af reen …

…ig behjælpelig.

Kvist

Jeg?

Olber

Ja! Jeg skal rydde al
…De strax kan holde B
…lle mig med et lille
…g Sikkerhed. De
…re i min Gaard.

3.

…k have Lyst til at bede
— hvis De vilde.

t.

De veed, det er en
Dem, det er af rem

viſt.

bers.

g nok have Lyſt til a
ieſte — hvis De ville

iſt.

pengeſtolt Mand, og det gjæ
vedlige ſaalænge. Og de
være mig behjælpelig.

Kr

Jeg?

Ol

Ja! Jeg ſkal rydd
ſaa at De ſtrax kan holde
forſtrække mig med et li
Renter og Sikkerhed. J
Pengene i min Gaard.

des rigtige Fader?

so en Datter af en

n.

ommen her i Huset?

.

; vide, med mindre det

n.

Olders.

og ved ikke noget ande
: kommer mit Huus, sid
ter.

Kvist.

k, hun er jo ikke 26 A

Olert

k, hun har rigtignok so
og ikke langt fra de

: hende i
ıle Pigerne.

(forvirret).

8.
– Og hun er en ferm
den Tid hun har været

ſt.
Vold med Deres Hund
allerbitterſte at gjøre med

ſor De da ikke

Nej!

Kan ſkal dette
Enemjen?

Nej, jor Pokker!

e bare ſee hende i ſit
kan tumle Pigerne.

Har De da ikk

Kviſt (forvirret).

Nej!

lbers.
ſe. — Og hun er a
al den Tid hun bo

Men ſkal det
Liſe Sørenſen?

viſt.
i Vold med Den
allerbitterſte at gjø

Nej, for Pok

al?

).

)m.

Spørgsmaal? Jeg spørger

ſt.

ſiger det. Vist er jeg gal.

Ja jeg har. (affirde)

Pe

Er jeg spørge? var

Ha! De hører jo, j

Pe

Ja, saa det var

ertigt.

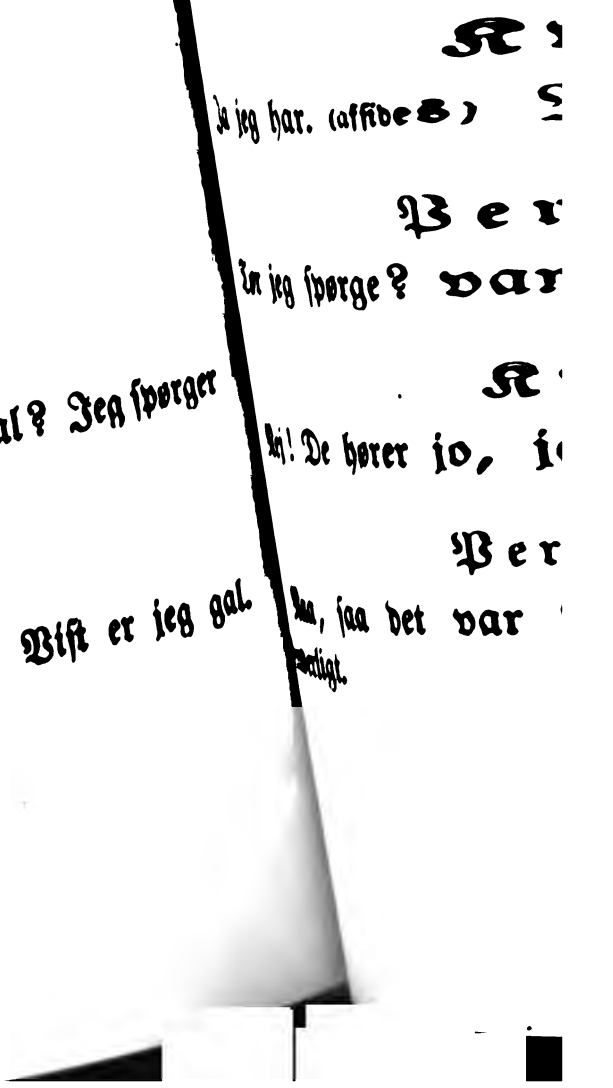

har De skrevet den Bille

K

Ja jeg har. (affides)

Pe

Tør jeg spørge? va

K

Nej! De hører jo, j

Pe

Naa, saa det var besynderligt.

kom.

De gal?

ers.

ikom.

nit Spørgsmaal? Jeg

viſt.

n ſiger det. Viſt er je

Perfe

…, det kan ikke være
…, den rene, pure P
… voldtigere! det mac
…ken med for korte Skj

atans.

videre!

m (læser).

Olber

ing. Paa Grund af
…, jeg be'er — min K
Informator haaber jeg,
…mge Kjoler efter Nu
gt, at bibringe Dem til
…paa faaet en Billet
hørende Øvelser, saaſom:
…forklare det hele.
ning" — det er dog noget
Springen paa Heſten."

Det ſkal ſtaae her.

k o m.

ıl altſaa ſtaae der?

: r s.

o m.

. Kviſt! har vi Ret?

r s.

var!

Kvi

ja, hun maa ogſaa ſkjen

Olde

Da vil De vaaſtaae?

Kvi

Da har Billetter hun ſk

Perik

kom de med dem!

Kvi

Ja,

ſkal De ſee

kom.

r!

ers.

Det skal staae her.

kom.

kal altsaa staae der?

ers.

kom.

Hr. Kvist! har vi Ære!

ers.

r svar!

Og De ta

Kvi

Ja, hun mig elsker igjen

Olde

Det vil De paastaae?

Kvi

selv har Billetter hun

Peri

Kom da med dem!

Kv

skal De

).

m.

tig jeg fandt,

ikke fandt?

Al
et noget at betyde, fo
ig.

Olde

Saa?

Perik

Ja — endnu i Forgaar
for ham, Kopisten.

Kvi

Nei, her dog!

Perik

Hr. Kviſt, hør mig! S
kommer ikke mig ved. At
har ikke noget at betyde, ſo
libt af ſig.

Olbe

Saa?

Peri

Ja — endnu i Forga
terede for ham, Kopiſten.

Kv

Men, hør dog!

m.

Peri

Naa, Hr. Kviſt! hva

l.

K

ıler ham vel Medgiften

ammerraaden fort
ig Forlegenhed.

m.

D

følger naturligvis med

arvel, Hr. Kviſt!

8.

Ih, min Kal

D

r ſandt?

)e den usleſte Pjalt — Fy!

r s.

o m.

(vhundrede tuſinde værd.

r s.

· Øjeblikket — men hvis

Smi

Ja vel!

Liſe

Men tal dog ſt

vrinden du ſjender —

Perſ

Ne

r Dem for raſk, jeg vil ra

Jeg er en Man

Smid

Ja vel! jeg veed det.

rikom.

ig Fyr — og jeg kom
e, at De var god
r De den usleste Pjalt —

bers.

ikom.

halvhundrede tusinde

ers.

for Øieblikket — men

Vel.

Hør nu, Hr
S

Ja vel!

L

Men tal do
forinden du kjender —

Per

De teer Dem for rask, jeg vil
Jeg er en

S

Ja vel! jeg veed det

ise.

nidt.

hør dog!

ist.

Men hør dog!

se.

Men hør dog!

lom.

t!

Ta

n lender so ikke

Pe

ør med Mandfolk og

K

Vi kan forkl

for os svare.

Sm

ør nu bare!

ɔare!

erikom.

r kun Snak!

Lise.

ɔmidt.

en hør dog!

Kvist.

Men hør dog!

Lise.

Men h

rikom.

r Tak!

Sr

Men hør dog!

L

Tag

du kiender ſo ikke —

Pe

ſom render med Mandfolk o

Vi kan fo

for os ſva

C

Hør nu b

Fart!

ist.

e er jo ikke Deres Datter?

ikom.

in Datter, men hun op-
Datter, hun bærer sig jo

ise.

ikom.

paa Mandfolkeværelser hos
? — Fy!

Sy

ig virkelig, Hr.
ig hvor stor

Et

n 7–8 Millio
re mindre? — Hv
ar ansat en Forbi

Per
gode Hr. Smidt!

Kvi
an dog besynderligt,

rikom.

en Fart!

viſt.

me er jo ikke Deres Da

rikom.

nin Datter, men hun

Datter, hun bærer i

iſe.

ikom.

paa Mandfolkevanſk

? — Fy!

Per

Nej virkelig, Hr. C

glæder mig. Hvor ſtor

Sr

Aa en 7—8 Millio

det være mindre? — G

længe har ønſket en Fort

Pe

Ja, gode Hr. Smit

Det er dog beſynder

ikom (affides til Kvist).

ſe de Breve til Hr. Smidt,
ikke at ville have hende.

iſt.

kylde. (til Liſe) Frøken Perl
to Breve?

e.

det er dem jeg ſkrev til
orkomne.

D

Ja! det overraſkede

Pe

Ja! Han var rege
malig tydelig bevi
ret til at være min

Sm

Saa du har arbeidet
Tal for.

vist (taget

, han maa vide hvad

rikom (affindes til Kniv

ise de Breve til Hr. Sø

ikke at ville have kar

vist.

skylde. (til Lise) Frøken

to Breve?

se.

det er dem jeg fø

forkomne.

raffet?

Olb

Nej! det overraskede n

Per

Nej! Han var røget

havde nemlig tydelig bevi

ikke duede til at være mi

S

Saa du har arbejd

have Tak for.

aget paa Lolland.

ſt.
verbeviſt om, at jeg har

ſe.
Søſkende end en Broder,

iſt.
O jeg Dumrian! jeg har
reng!

K

Ja, det er forbi,
Spillet. Men jeg H

L

Da glæder mig. M

K

Tænde jeg beholde disſe
Ring?

Liſe

Ja gierne!

Lolland.

Kviſt.

Nej, det er forbi, lille F
er udſpillet. Men jeg har en

om, a

Liſe.

Det glæder mig. Maa je

ende end en

Kviſt

Turde jeg beholde disſe to
om Dem?

jeg Dumrian!

Liſe

Ja gierne!

ng!

ed.

g vil ikke have noget

3 selv.

Mere gjentager af hver Strofe

Hun har

Kjærlighed er
hvorved man
der er nu alt
naar man ej
Derved man
og det maa
Men naar so
saa er det d

I ikke hør

Forskjel i Al
hos et forlo
nej, naar je
saa vil jeg

8.

il jeg selv.

*) Thoret gjentager af

Mod og Penge,
: elſket igien,
lykke ej længe.
n op med et Suk —
ar dog saa smuk!
holdt mig for Nar,
let var.

Higer kjækt du mod det Fje
vil du, løst af Støvets Tæn
ſtyve mod den blanke Stjern
jeg kan ej dig Vinger ſkjæn

Vil i Toner ſtærke, fulde
du dit trætte Hjerte kvæge,
blev du ſyg af Livets Kulde,
Kjære, ſøg en bedre Læge!

Eller vil du ſtorme Himlen
paa en Ganger uden Bidſel,
elſker du dæmoniſk Svimlen,
Jettetrods og Tændersgnidſel;

medens Vaaren dvæler,
ebi dig hopper;
engens Leg beſjæler,
r ham Spilopper.

forſlojne Fille,
ſnelle Datter,
Studentens Gilde
g Spog og Latter.

drig trættet, iler,
og ſaa forſvinder,
n Unge ſmiler,
er Roſenkinder;

D

Kneipe!

I

er

ens elsker
me Blod o
mor slynger
ammers Isf
ens Krands.
en naar i V
aaler fra Tre
ateprets Gla

ver lille Verd
vi alt hvad
hvad i den ft

Rankens Grene
frodigt groe?
Føbus elſker og vor St
varme Blod og aabne
derfor ſlynger han om
Stammers Jsſe
Løvets Krands.
Men naar i Vintermu
ſtraaler fra Trekroners
Lygtefyrets Glands.

I vor lille Verden kj
har vi alt hvad vi b
alt hvad i den ſtore

Kundet,
Kudt af
3 Rod.

atter
Ord skal
Blads
Raad.
en Unge?
modne
ll Tanke,
Daad.

som er noget bevendt,
Gaven.

n, og mørkt var hans Blik,
ıde,
Reitzels Butik,
nde.
altfor hede Blod,
ig ikke drukne lod.

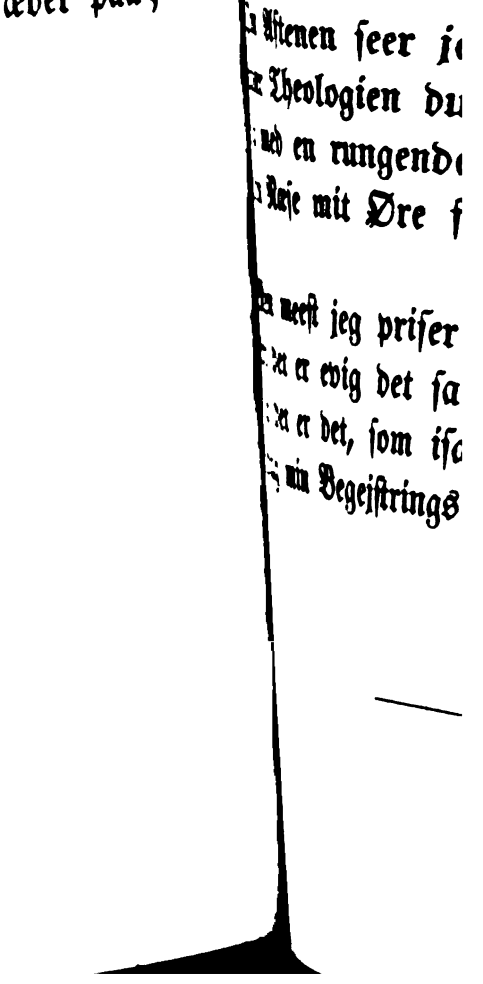

ade Chor
ge.
Sang,
ist Klang
bage.

mle Træ!
ke
dit Læ
bygge;
it i Luft
lomsters Duft
ygge.

m os med H
i Drm og D

og ſænker os i Vrøvlet
tomme vi tilbunds
det ſidſte Bæger Puns,
bruge til Salut
vor ſidſte Reſt af Krut
og raabe ſaa (enhver,
et Hurra for Livet pac

Stig, huſker I om Dc
ved Døren til den duf
og Paradiſets Vogtere
Cheruberne Bøggild o

har ondt)

yngende Stavn

broderlig Favn,
mødte!

rme.

t:
g Smerte,
aſt,
rte.

nuſe;
,
ſt
Muſe.

mhed med Ki
ighedS Krav n
il vi viſe, at er
n er Liv udi V

Parke vi
Stjønhed med
Evigheds Kro
ſkal vi viſe, (
der er Liv u

beholder.

---

fryder ſig alt hvad man kan,
nan venter;
ar bragt til vort Land
denter.
tikker dog deri,
dten, har koſtelig Værdi,

om fra Strand og til Strand,
Renter.

Lad os da ſtræbe fremad
og følges i Sorg og i G
og er vi end ſaa ringe,
ſaa ſlaae vore Pjalter v
Og bruge vi til eet den
ſaa ſkal J ſee, der komr
ikke dog kanſkee
blot for Studenterne,
men vel og for hver
ſom haver Norden kjær
og hvis ej Norden blir
ſee ſaa er det os, ſom

ndskab og nu kun føre Strid
erkeste Ho'der!
rs raske Flugt;
t, det er baade stort og smukt!

sjøre Alderdommen blid
Moder!

---

til Bro paa Sur
og Bøgen staaer
og vinker dig he

Og naar du stun
til Bøgen bort a
saa huft, at paa
vi vented dig sac
Du finder her et
hvis Sangbund
og samme Ild i
og samme Tørst

naar blot vi maae
dig ſee lidt mindre
Vor Vinter bygge
en Bro paa Sunt
og Bøgen ſtaaer
og vinker dig her

Og naar du ſtun
til Bogen bort a
ſaa huſk, at paa
vi vented dig ſaa
Du finder her et
hvis Sangbund
og ſamme Ild i
og ſamme Tørſt

den,
Sommerkveld

Lundegaard,

Aar
de!
du er med,
r,
sted
enter.

---

n Engens Grø
g mig selv ma
e til Mindernes

en er forbi, me
m jeg kun dovne
e Syner mig kryd
e Toner til mig f
nes Klang i den
Bigesine „under n
erhjertets Vald, for
for det er dejligt at

Alting er saa koldt, mens d
blegt er Engens Grønt, og
ene med mig selv maa jeg
lyttende til Mindernes Ste

Drømmen er forbi, men va
end kan jeg kun dovne og
tusinde Syner mig krydse
tusinde Toner til mig strø
Hornenes Klang i den ma
klare Pigesjne „under nikk
Broderhjertets Vælv, som
o, hvor det er dejligt at

Herlighed han ſaae,
ne.

hvilen fra mig veg,
inde;
rpigens Leg?
inde.
Slottet ſeg ſoer,
om Jord;"
Sang og med Ord,

Strand,

nd,
ſterne,
ort Sind,
ne.
frem,
os ſender,
Hiem,
Venner.

e

ltet

Stamme
gt,

Sødt din Lov skal sjun
over Nordens Strand.

Dronning i den
rige Drømmelan
sødt din Lov sk
over Nordens

nden.

igjen

rmen, ſee den

len grøn,
k og af Røn,
aſte Søn
)e!

Slægt,

Kveld vi med C
ro vort ſtolte N

paa Kraven
Staven,
ſten trang

alle i Kveld r
prise fro vort

:r over Bølge;
Nødets Lyst,
Sjællands Kyst
paa Vej dig følge.

)enne Kveld!
)rte Held,
som os har forbundet!
Stemmes Klang!
)jertes Trang,
til os bag Sundet!

brat,
Maage

løst maa klinge

nge
d,
ommer
em,
,
em.

ellem jer til fælles Held,
g skal knytte Nordens S
ndere til Nordens Fjeld.

Derfor prise vi den Stj
em har ledet eders G
erfor stiger fra det F
d til jer vor Takkesa
Lat til Brødrene, de
Lat til Norges gjæst
Lat for Mødet! He
ed vort store Fædr

veed, at Baandet, so
mellem jer til fælles
og skal knytte Norde
sastere til Nordens F

Derfor prise vi den
som har ledet eders
derfor stiger fra det
op til jer vor Takk
Tak til Brødrene, h
Tak til Norges gja
Tak for Mødet! H
med vort store Fæ

nen Frøet er lagt,
kongelig Pragt,
Nord bliver vakt,
stinne!

og Løvet var kommet af
da vendte de Tydſke det
med Lyſt mod den aabne
hvor Derne
ſaa græsfriſk
og Bøgen ſig ſpejled i

Og Danmark dem tyktes
thi Marken bar Arene t
og Skoven gav Skygge,
dem kvæged den ſtøvede
og Skibene
i Syd og i
med Rigdom og driſtige

r mit!
altfor vidt.

Nabo i Hast,
nde!
il Venskabet brast,
ɔ skal kjende!
Mand!
nd,
get Land!

Sandheden som
den vil nu vi ofre
re, drag afsted,
sten følge med!
med Mod derhen,
em med Mod igjen
r de kloge Tydskere
kline mellem Sandhe

J. som sad heroppe
vil I da, I lystige
– Fienden skal nok v
vil vi ham muntre en

„Jo Hæren, vi skal slaae,
„og Høvdingen — han er
„For Sandheden som Vær
„og den vil nu vi ofre vo
Brødre, drag afsted,
og Lykken følge med!
gaa med Mod derhen,
og kom med Mod igjen!
og lær de kloge Tydskere
at skjelne mellem Sandhed

Men I, som sad heroppe
hvad vil I da, I lystige
„Jo — Fjenden skal nok
„nu vil vi ham muntre e

Hungrig han ſkyde
afſted i Fart,
men han fortryder
det ſnart.
Rovfugl, vent!
Baalet er tændt,
let kan du her fa

Ingenſinde,
talløſe Fjende!
ſkal du i Danma
Brug din Magt!
Had og Foragt
Kæmpekraft i vo

at Danſken ſtaaer faſt paa
og Æren blev reddet midt
i Faren vaagnede Modet,
og Dannebrog vajede dobb
vædet af Helteblodet.

Og atter i Aar Skjærtorsd
et blodigt Stævne paa Bæ
De ſtolte Snekker gik frem
men Lykken tog Plads pa
Forgjæves ſlog de, til Kr
forgjæves Blodet i Strøm

d gav,
'amme Mod;
osſind
og Vind.
t hvad de led,

ımpen de ſtred
ıde.

)er og Roes
Natros.

jemme;

g,
Pen og Bog.

gen en Dag
rme;
tillige Slag,
ne;
t,
der ſpart,
ſke klart.

freden, I kjøbte med
fragter os bære med
Tal da, at ikke I v
ren os kaldte til St
men droge derhe
og ſloge ſom Mo
ſom Studenter her

klang,
og Sang

trang,

trøstende nu
talte;
lodige Gru
alte.

ustige Arme;
n saae paa sit skjønne, plag
ertil de ham Vej vilde spær
g saa gik han frem gjennem
g bolede paa Vorherre.

Og Listen saae hans stolte
an lagde Snarer for hans
g trog han lod sig hilde;
Strømme flød hans Hjertel
g ak! det flød tilspilde.

vm blot de vilde forsvare!
Ja Æren, som venter, er her
i Aandets evige Sale;
men Takken er svag, at det
vm aldrig vi kan betale.

til!

:s vil,

ıde Glands

ɜkrands

.

ſom driſtig ſtilled Bry
mod Fjendens grumm
og hæderkronede det F
ſom blot de vilde forſ
Ja Æren, ſom venter
i Mindets evige Sal
men Takken er ſvag,
ſom aldrig vi kan be

Lokkende Toner ind til os
Verden er lys, og Kvinde
men vi Døren ſtænge,
ſtjøndt med et Suk.

Dog i vort Kammer Friſt
hurtigt igjen,
Verden formindſkes, Pige
brat falme hen.
Højt over Jorden ſtige vi
Evigheds Porte aabnes f
og vi ſee ved Lampen
Muſernes Dands.

!
ængsel!

vi støder -
ylløder.

e,

Bølgerne bliver mod
men i sin dybe, skræ
mangen kostelig Perl
See, hvor de funkle
har laant af dem si

Bredden er stejl, de
frejdig vi dog paa
Kjækhed og Haab
det er Perler, man
Halsen er tør, og
det glider nok, det

Straamand, ſom i (
dig fra Grenen ſtræ
knap du med din hu
Spurvene forſtrækker.
før i Træets Top t
ſtræmmed dem fra F
nu er du tilovers.

Regn og Slud har
mat og mør tilvisse;
Vinden rev din Gall
fra den tomme Isse;

paa Kind

s Haand —
nd!
e?

s Rand,

ydske Mand

Hvad der sover læ
have Riis paa Se
I som da fik Vækt
sover ej for længe!
lad kun Riset lystig
da I Arbejdsløn ska
i de varme Boller.

paa Kind

s Haand —
nd!
e?

s Rand,
;
ydske Mand
.

Hvad der sover
have Riis paa E
I som da fik Væ
tover ej for længe
lad kun Riset lyst
da I Arbejdsløn
i de varme Boller.

og Bonden den stræ
skal op af hans Ro,
og Pigen skal glemm
at malke sin Ko.

Som Trækfugle flag
vi vidt over Strand
fra Hjemmet, det m
til Glædernes Land.
Vær frejdig, vor H
hvad frygte vi for?
See, Vejen er aabe
og Verden er vor.

og Bo
skal op
og Pig
at mal

Som
vi vid
fra Hj
til Gl
Vær f
hvad
See,
og Ve

:nners Visit,

Baand,
:n og Staven i Haand.

døje lidt Ondt,
Sekund,
trave sig træt,
sig mæt.
)ag og Farvel,
e Mindet ihjel,
)
and
n og Staven i Haand.

Gang,
ens Sang

dens Ord,
de;
a Jord
de;
t fra Gud,
ud
de.

Kvæg mit Hjerte!
af din Livsens Kil

O hvis nu min A
Vinger til at stige
vid, hvor for dit C
Nattens Skygger vi
o, hvor skulde den s
frigjort i et Aandeds
flyve til dit Rige!

Kvæg
af din

O hvi
Vinger
did, hv
Natten
o, hvor
frigjort
flyve ti

)ed og Ro

e og blaa,
rune;
r en Vraa
ine.
travle Viv,
en og Kniv,
et Eden,
eensomme Liv

rig,

hun,
kun
idt.

in og

in Skjønhed!
Grønhed,
:.

Endt er Verset. Æ
hæved meer, men Kl
reiser Stranker for m
Barmt det strømmed
Autor sætter al sin Ly
trofast Stræben for sin

:n,
)andſen,

on komme,
op,
Lomme

ab os lære

j være!
Nej!

men veed du hvo
ſaa veed du mer

)g Flesk — v
:!
tale,
ı væsgo!

s Fagter,
and;
gter.

mmermand!
= Slagter;
kan.

en naaede Jyllands

En Bondeſøn, jeg troe
il der ham læsſet paa
g hørte ham bevidſtløs

Saa reiſte ſiden han til
hvor han ſig gifted med
g driver Handel nu me

han ſejled ud paa Havet
men naaede Jyllands Kı

En Bondeſøn, jeg troer
ſik der ham læsſet paa ſ
og kjørte ham bevidſtløs

Saa reiſte ſiden han til
hvor han ſig gifted med
og driver Handel nu m

ederskrands

vel til den

nd

i gik

en Prik

thi al Kritik i
besørges jo af J

Med Flammesvær
ved Smagens Po
„der kleine Jude
og alle hans Drag

Og ingen nu ved
sig trænger ind i T
forinden de hans ar
behørigen har stempl

den sig fast feld på
thi al Kritik i Ste
besørges jo af Jød

Med Flammesværd
ved Smagens Por
„der kleine Jude (
og alle hans Dra

Og ingen nu ved
sig trænger ind i
forinden de hans
behørigen har ste

Høistærede Publikum! gar
forknyt, slukøret De her m

dog knap jeg behøver at
De faaer det at vide paa

Nu bliver det stille! tør
tør jeg da regne paa Sk
naar jeg fortæller Dem
hvorfor De derinde er bl
Det hele — stille! komm
det hele drejer sig om P
De veed, en Prolog var
og nu skulde just den til

to
en med Pigen)
o.
eatrets Ære
det kan være;
kastede Masken
kart;
rne spart,
part,
Baasken.
n nær,
e trække
en hvem kommer der?
r er de begge.

Men, Kj
kal Publikum selv n
for dette afskyelige S

H
Var bare rolig!

H
Tab i

H
Nu er vi bleven alvo

H
Og nu vil vi hjælpes

for dette afskyelige Sl

H

Vær bare rolig!

H

Tab i

H

Nu er vi bleven alvo

H

Og nu vil vi hjælpe

høit det forhinde.

n.

n.

vigtige Nar!

euren.

Øvrighed har.
ageſt i Salen,
idt paa Skandalen.

Nej bliv De kun ve

Hø

Den Turen er Deres

Hu

Nu

im jeg vil ha' det!

Han.

De

Ha

Hu

Nej bliv De kun ved,

Ha

Men Turen er Deres.

Hi

ſom jeg vil ha' det!

He

Derfaf trætter Rente.
Og det livsfro Sind,
om intet trætter,
— det er de Retter,
ten bud Dem ind.

til Hende.)

t!

Hun.

Nej Tak!

Han.

Aa jeg be'er.

Hun.

Ti ſtille, eller jeg ſkriger

Regisſeu

Jeg troer, ved Gud, D
Men Kjære, tænk dog l
hvad troer De, Publiku

Hau

Ja men hun ſtandſer n

Hu

Ja nu kan De ſnakke

uren. (afsides).
bag en Kulisse.
(gaaer.)

z. 13.

her;
erningen svær.
Dem kan,
det gaaer an.

Skjøn den er altfo
Elskerinden blev ba
dengang før jeg kor

2.

Stemmen trænger t
ikke just saa grumm
og saa Gangen —
vi ta'r altfor lange
Ja De sikkert mere
som De ej vil synes
men vi stakkels falsk
haabe paa en skaan

Deres Anſigt e
Midjen den er
Elſkerinden ble
dengang før je

Stemmen træn
ikke juſt ſaa gr
og ſaa Gangen
vi ta'r altfor l
Ja De ſikkert n
ſom De ej vil
men vi ſtakkels
haabe paa en ſ

H

Dere

H

Det klæ'r bedſt at væ
Ikke ſandt?

H

Aa jo!

H

Nu, ſaa tal!

Der er Liv —

ved Glasset hvert Dabbel vi fa

og drikke da
en Skaal for den danske Stude

For Tydskeren ikke vi grund
men hvad er det for en Snak?
vi granskede med Flid efter Aan
og fandt den i Punsch og Tob
Men kommer han her med sit
vi svare: „Wir leben und n

Hurra! Hurra!
„Was sagst du, mein Bruder,

Nu opfører Stor
og taarebedugge
og Regnen den

Men vi kryber
vi ſidde ſaa luu
lad Blæſten ſaa

Her har vi en
og Sommeren
thi Punſchen d

vi den skandske Indu
og vi steg til Klippe
og vi sank i Fjeldets
Kullen selv skal sporl
førend Sagn om vor

Men Lyceum er fora
siden hine Dages Fa
tvende Brødre fra o
som vil længe savne
Ja selv Lovene er b
de som var vor Stø
Modersmaalet, det
har vi aabnet nu v

var krum, men l
hans Hjerte det
og rummed ikke
Hans Anſigt var
men derfra Skjæ
og det var bruu
og dingled, naar
La la la etc.

Hver Dag man
og tumle ſig me
hiſt i den dunkl
hos Ramus og

ſtes

ang,
Vollen,
:

per
Thee,
er,

ſtrax kyſer Athene væk.
Men jeg mig tillader ær
naturligviis her unter u
at om han end kjender e
ſaa er det dog neppe till
Nej tro mig! hun er af
vor Lyſtighed ej jager he
Hør mig! hør mig
Beviſet er ſimpelt og ko

Hvor Sønnerne ſamles
vil Moderen gjerne med
og ofte Athene — det v
os gjæſter paa dette St

nge,
tens Skjød
en bringe.

igjen
en vendes,
om ſvandt hen,
te kjendes;
virked her,
de hjemme,
enhver
Stemme.

om Spøgelſer og om

Nu ſtaver hun ikke
paa egen Haand hu
hun ſpiller, men ej
nej ſelv hun komp

Nu taler hun baad
med noget læspende
men at hun dog i
det kan hun ret al

den Støttestav, som aldrig bl
fandt Tusinder i denne Bog.

Og du, som nu bag Fremtid
et Liv kan skue, rigt og smul
som nu for første Gang skal
de unge Vinger ud til Flugt
dig give Gud, mens Livets
i glandsfuld Uro hvirvle her
at finde paa det stille Kamm
i denne Bog en trofast Ven

nu ſidder d
og pipper i

Lad Uglen
men du ma
hvortil du
og Trillern

Kom lad o
at vække de
de lette To
for al den

egetøj

ɔ ſig rank og glat,
unde,
ɔdehat
ide.

tog i Favn

ı med Savn
ſe.

forlad det ſnævre H
og ſtig med et liflig
høit over de nøgne

Ja kom, lad os trodſ
og alle dens Trusler
og priſe den Vaar, ſom
og hilſe den, ſom ſkal

forlad det ſnædre Kai
og ſtig med et lifligt
højt over de nøgne S

Ja kom, lad os trodſ
og alle dens Trusler
og priſe den Vaar, ſ
og hilſe den, ſom ſka

kade.
t, og hent
blev tilbage;
er tændt,
in tage.

ſtærkt og blidt,
trykke,
i i mit
kke,
iem Storm og Slud
rande,
n ud,
Pande.

Verden kommen
vi skal den i Lave
Fremad, om Vejr
kun fremad, uden
hver Stund, vi a
mod Sejrens Evig

Bunden,
hvælver,
inden.

ære
Nakke,
elsker
vil takke.

angst sea
Løftet gav sea
jeg har
og fortr
og nu lister

Send m
strenge
Ak, min Syn
Lad min
Tunge
frem et lille

Ti
ang
Løftet g
jeg
og
og nu

E
ſt
Ak, m
L
S
frem

ved dets Fod,
nde.

lt hvad Smukt
me,
Frugt,
ne.
t og vildt,
er,
onisk og mildt,
r.

det Hjem, De her
har gjort mig det
at prise den norske

og ſandt Ven
Og Glæden,
det Hjem, De
har gjort mig
at priſe den

)ø:

)jet,
,
ke Røst,
raa.
rdens Folk

Hu
ierted,
et,

i os gav,
Grav,
ge Hjem
r,
g frem
s Bedrifter.

e
d
et
da
den

Han
i Ba
en Fl
og Øj
og Fod
til Kæm

og Mal
det nye
en Mor
da lød
et mægti
da vakte
den stor

Han Nc
i Barm
en Flam
og Øjet
og Fode
til Kæm

Sky!
)er

ns Træer,
tebet!
ler der,
)æbet.
ge

e

troet ikke at burde b
som kjøbe den uden
selvstændige Viser, d
mere som flere af
Studentersange.
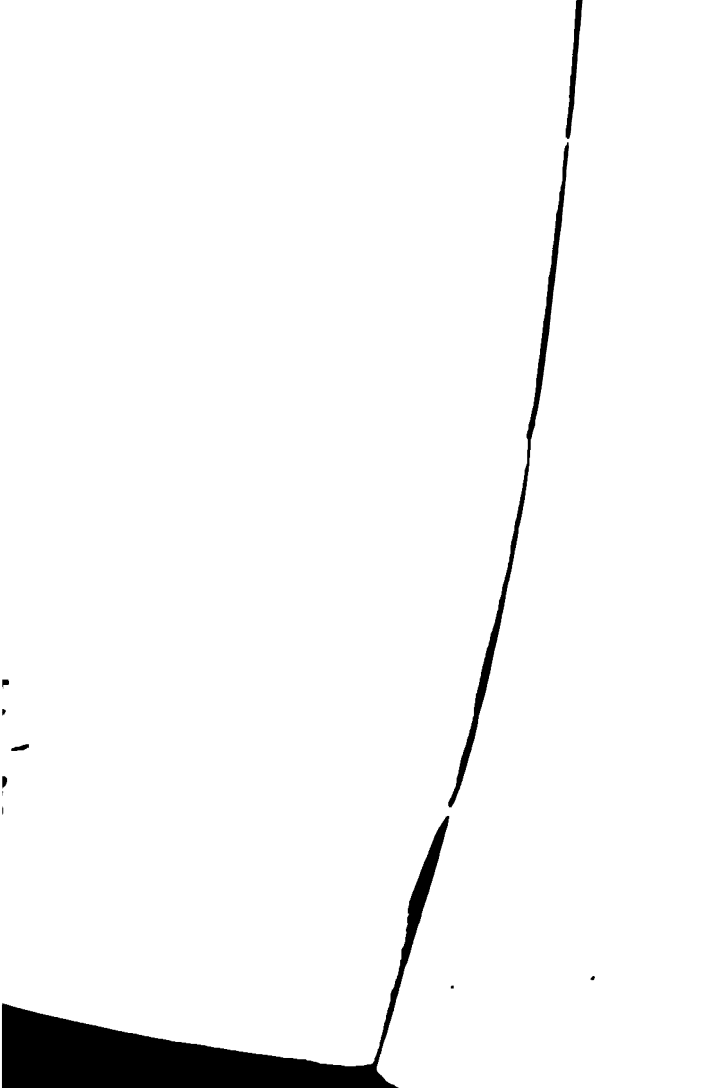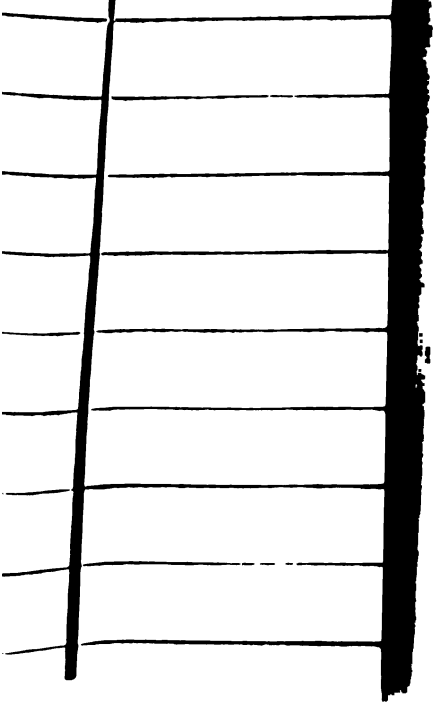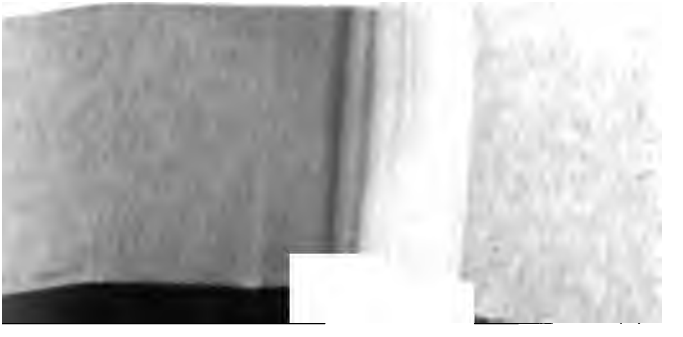
Løjer. Det vilde (efter F
Samling, om han
den for alle Narrestr
„værdig Holdning",
den Ungdommelighe
som ikke kan taale
hele Samlingen all